

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2024. november 6.
(OR. en)

2022/0394(COD)

PE-CONS 92/24

CLIMA 225
ENV 576
AGRI 456
FORETS 157
ENER 269
IND 292
COMPET 608
CODEC 1412

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a tartós széndioxid-eltávolítás, a karbonszállítás és a termékekben való széndioxid-tárolás uniós tanúsítási keretrendszerének létrehozásáról

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2024/... RENDELETE**

(...)

**a tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbongazdálkodás és a termékekben való
szén-dioxid-tárolás uniós tanúsítási keretrendszerének létrehozásáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 184., 2023.5.25., 83. o.

² HL C 157., 2023.5.3., 58. o.

³ Az Európai Parlament 2024. április 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében létrejött – az (EU) 2016/1841 tanácsi határozattal⁴ jóváhagyott – Párizsi Megállapodás (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) értelmében a nemzetközi közösség megállapodott abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartja, és törekszik arra, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon. Az UNFCCC részes feleinek konferenciája 2021. november 13-án továbbá elfogadta a glasgow-i éghajlati paktumot, amelyben a részes felek elismerik, hogy az éghajlatváltozás hatása 1,5 °C-os hőmérséklet-emelkedés esetén jóval enyhébbek lesz, mint 2 °C-os emelkedés esetén, és amelyben kijelentik, hogy erőfeszítéseket tesznek a hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra való korlátozása érdekében. Az Unió és tagállamai a Párizsi Megállapodás részes felei, és határozottan elkötelezettek amellett, hogy azt az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése és a szén-dioxid-eltávolítás növelése révén végrehajtsák.

⁴ A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 1. o.).

- (2) Globális szinten az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) jelentései rámutatnak arra, hogy egyre kisebb a valószínűsége annak, hogy sikerüljön a globális felmelegedést 1,5 °C-ra korlátozni, amennyiben nem kerül sor az üvegházhatásúgáz-kibocsátások gyors és mélyreható csökkentésére ezen évtized hátralévő részében és az elkövetkező évtizedekben. Az IPCC jelentései emellett egyértelműen kimondják, hogy a nehezen csökkenthető maradék kibocsátások ellensúlyozására szolgáló szén-dioxid-eltávolítás bevezetése elkerülhetetlen a karbonsemlegesség vagy a nettó zéró üvegházhatásúgáz-kibocsátás eléréséhez. Ehhez a szén-dioxid (CO₂) légkörből történő leválasztására és geológiai, szárazföldi vagy tengeri tározókban – többek között az óceánokban – vagy tartós termékekben való tartós tárolására irányuló fenntartható tevékenységek széles körű bevezetésére lesz szükség. Jelenleg és a jelenlegi szakpolitikák mellett az Unió nem halad jó úton a szükséges szén-dioxid-eltávolítás megvalósítása felé: az elmúlt években csökkent a szén-dioxid-eltávolítás a szárazföldi ökoszisztémákban, és jelenleg nem kerül sor jelentős ipari szén-dioxid-eltávolításra az Unióban.

(3) E rendelet célja a tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbonszállítás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás önkéntes uniós tanúsítási keretrendszerének (a továbbiakban: az uniós tanúsítási keretrendszer) a kialakítása a magas színvonalú szén-dioxid-eltávolítás elterjedésének, valamint a talajból származó kibocsátás csökkentésének elősegítése és ösztönzése céljából, a biológiai sokféleségre és a szennyezőanyag-mentességre vonatkozó uniós célkitűzések maradéktalan tiszteletben tartása mellett, kiegészítve az összes ágazatban megvalósítandó tartós kibocsátáscsökkentést. Az uniós tanúsítási keretrendszer ennek megfelelően a Párizsi Megállapodás szerinti uniós célkitűzések, különösen az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁵ megállapított, 2050-re teljesítendő klímasemlegességi célkitűzés kollektív elérésének támogatását szolgáló eszköz lesz. Az uniós tanúsítási keretrendszer alapján tanúsított valamennyi szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás minden így tanúsított csökkentésének hozzá kell járulnia az Unió nemzetileg meghatározott hozzájárulásának (NDC) és éghajlat-politikai célkitűzéseinek eléréséhez. Ezért a kétszeres elszámolás elkerülése érdekében az említett szén-dioxid-eltávolítások és a talajból származó kibocsátás említett csökkentései nem járulhatnak hozzá sem harmadik felek nemzetileg meghatározott hozzájárulásaihoz, sem pedig nemzetközi megfelelési rendszerekhez. Az Unió kötelezettséget vállalt arra is, hogy 2050 után negatív kibocsátást generál. A szárazföldi ökoszisztémákban történő szén-dioxid-eltávolítás fokozása szempontjából fontos eszközt jelent a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről szóló (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶, amely 2030-ig teljesítendő, 310 millió tonna szén-dioxid-egyenértékű uniós nettó eltávolítási célértéket határoz meg, és ennek megfelelő célértékeket állapít meg minden egyes tagállam vonatkozásában.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról („európai klímarendelet”) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

- (4) A Bizottság a 2024. február 6-i, „Az ambiciózus uniós ipari szén-dioxid-gazdálkodás felé vezető lépések” című közleményében a következőket irányozza elő: a szén-dioxid-eltávolítási szükségletekre vonatkozó átfogó célkitűzések értékelése az Unió 2040-re vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésével, valamint a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére, majd ezt követően a negatív kibocsátásra vonatkozó célkitűzéssel összhangban; az ipari szén-dioxid-eltávolítással kapcsolatos szakpolitikai lehetőségek és támogatási mechanizmusok kidolgozása, beleértve annak a kérdését is, hogy ezek elszámolhatók-e az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben, és ha igen, hogyan; ezzel párhuzamosan a szén-dioxid-eltávolítást célzó új ipari technológiák tekintetében az uniós kutatásnak és innovációnak, valamint a korai prototípusok uniós demonstrációjának az ösztönzése a Horizont Európa – az (EU) 2021/695 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁷ létrehozott kutatási és innovációs keretprogram – és a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁸ létrehozott Innovációs Alap keretében. Emellett helyénvaló, hogy a Bizottság értékelje a szén-dioxid-eltávolításra vonatkozó uniós célértékekkel kapcsolatos lehetőségeket, beleértve egy, a tartós szén-dioxid-eltávolításra vonatkozó külön célérték egyértelmű meghatározását is.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/695 rendelete (2021. április 28.) a Horizont Európa kutatási és innovációs keretprogram létrehozásáról, valamint részvételi és terjesztési szabályainak megállapításáról, továbbá az 1290/2013/EU és az 1291/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 170., 2021.5.12., 1. o.).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

- (5) Egy harmonizált uniós tanúsítási keretrendszer várhatóan fokozza a tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbondioxidkibocsátás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás környezeti integritását és átláthatóságát, és előmozdítja a tanúsításukba vetett bizalmat, miközben csökkenti a kapcsolódó adminisztratív költségeket. Az uniós tanúsítási keretrendszer önkéntes jellege azt jelenti, hogy a meglévő és új, közszférabeli és magán tanúsítási rendszerek e rendelet értelmében kérelmezhetik a Bizottság általi elismerést, de nem lesznek kötelesek ezt megtenni az Unióban való működésükhöz.
- (6) Az (EU) 2021/1119 rendelet meghatározza továbbá az Unión belüli nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése tekintetében 2030-ra teljesítendő kötelező uniós célértéket, amelynek értelmében 2030-ig a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni. Annak biztosítása érdekében, hogy 2030-ig elégséges erőfeszítések történjenek az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére, a nettó szén-dioxid-eltávolításnak a 2030-as uniós éghajlat-politikai célkitűzéshez való hozzájárulása 225 millió tonna CO₂-egyenértékben került korlátozásra.
- (7) Az uniós tanúsítási keretrendszer támogatni fogja a tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbondioxidkibocsátás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás fejlesztését az Unióban, ami egyértelműen kedvező éghajlati hatással jár, elkerülve ugyanakkor a zöldre mosást. A karbondioxidkibocsátás esetében az uniós tanúsítási keretrendszernek elő kell mozdítania az olyan tevékenységek elterjedését is, amelyek járulékos előnyökkel járnak a biológiai sokféleség szempontjából, hozzájárulva ezáltal az uniós jogban meghatározott természethelyreállítási célok teljesítéséhez.

- (8) Az új technológiák piacra jutásának megkönnyítése érdekében helyénvaló, hogy az uniós tanúsítási keretrendszer a kutatást és az innovációt is ösztönözze, többek között azáltal, hogy hangsúlyozza a vonatkozó kutatási programok szerepét. E tekintetben ösztönzendő, hogy a Bizottság és a tagállamok multidiszciplináris együttműködést folytassanak, bevonva a nemzeti és regionális kutatóintézeteket, a tudósokat, a mezőgazdasági termelőket és a kis- és középvállalkozásokat.
- (9) Azon üzemeltetők támogatása érdekében, akik további erőfeszítéseket kívánnak tenni abból a célból, hogy fenntartható módon növeljék a szén-dioxid-eltávolítást, vagy fenntartható módon csökkentsék a talajból származó kibocsátásokat, az uniós tanúsítási keretrendszernek figyelembe kell vennie a tevékenységek különböző típusait, azok sajátosságait és a kapcsolódó környezeti hatást. Ennek a rendeletnek ezért egyértelmű módon kell meg határoznia a tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbongazdálkodás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás, valamint az uniós tanúsítási keretrendszer egyéb elemeinek fogalmát. E rendelet hatályának ki kell terjednie az olyan tevékenységekre, amelyek fokozzák a geológiai, szárazföldi vagy tengeri tározókban – többek között az óceánokban – vagy tartós termékekben való szén-dioxid-tárolást. A tevékenységeknek magukban kell foglalniuk egy vagy több olyan gyakorlatot vagy folyamatot, amely szén-dioxidot távolít el a légkörből. Bizonyos tevékenységek, például a bioszén felhasználásán alapuló tevékenységek a végzésük konkrét körülményeitől függően a szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszon és a szén-dioxid-tárolási időtartamok különböző típusait eredményezhetik. Ennek megfelelően az e rendelet alapján uniós szinten létrehozandó, alkalmazandó tanúsítási módszertanokban megfelelő nyomonkövetési és felelősségi szabályokat kell meghatározni.

- (10) A karbondioxid-kibocsátás esetében a releváns tevékenységek magukban foglalhatnak tengeri és part menti ökoszisztémákban végzett gyakorlatokat és folyamatokat. A releváns tevékenységek magukban foglalhatnak továbbá olyan gyakorlatokat vagy folyamatokat is, amelyek csökkentik a talajból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátást vagy az (EU) 2018/841 rendelet I. melléklete B. szakaszának e) és f) pontjában szereplő, talaj képezte széntárolókból a légkörbe irányuló szén-dioxid-felszabadulás csökkentését eredményezik, mint például a talajgazdálkodást javító vagy a leromlott tőzeglápokat helyreállító tevékenységek esetében. Emellett a mezőgazdasági talajokból származó kibocsátások csökkentését szintén figyelembe kell venni a karbondioxid-kibocsátási tevékenységek számszerűsítése során, amennyiben az említett kibocsátáscsökkentések olyan tevékenységből erednek, amely összességében csökkenti a talaj képezte széntárolókból származó szén-dioxid-kibocsátást, vagy növeli a biogén széntárolókban a szén-dioxid-eltávolítást; az említett kibocsátások az UNFCCC-nek a részes felek éves jegyzékeire vonatkozó, az említett egyezmény I. mellékletében szereplő jelentéstételi iránymutatásai szerinti egységes jelentéstételi táblázatok 3.D. táblázata szerint bejelentett, az IPCC szerinti „Mezőgazdaság” forráskategória „Mezőgazdasági talajok” alkategóriájából származó kibocsátásoknak megfelelő kibocsátások. Ezzel szemben az olyan tevékenységek, amelyek nem járnak sem szén-dioxid-eltávolítással, sem a talajból származó kibocsátás csökkenésével – így például az erdőirtást elkerülő projektek vagy a megújulóenergia-projektek –, nem tartozhatnak az uniós tanúsítási keretrendszer hatálya alá.

- (11) E rendeletnek meg kell határoznia azokat a követelményeket, amelyek alapján a szén-dioxid-eltávolítás, valamint a talajból származó kibocsátás csökkentése az uniós tanúsítási keretrendszer szerinti tanúsításra jogosultak. E célból a szén-dioxid-eltávolítást és a talajból származó kibocsátás csökkentéseit pontos és megalapozott módon kell számszerűsíteni, és azok csak olyan tevékenységekből származhatnak, amelyek a szén-dioxid-eltávolításból vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszonnal járnak, kiegészítő jellegűek, és céljuk a szén hosszú távú tárolása. Az említett szén-dioxid-eltávolítás és talajból származó kibocsátás csökkentése a környezetet nem károsíthatja jelentős mértékben, és képesnek kell lennie arra, hogy járulékos előnyöket eredményezzen a fenntarthatósági célkitűzésekhez kapcsolódóan. A tanúsítási folyamat hitelességének és megbízhatóságának biztosítása érdekében a szén-dioxid-eltávolítást és a talajból származó kibocsátás csökkentését független, külső tanúsító szervek általi ellenőrzésnek kell alávetni. E rendeletnek szabályokat kell továbbá meghatároznia a tanúsított egységek kibocsátására és használatára vonatkozóan.

- (12) A 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó tevékenységekből származó kibocsátások kezelését az említett irányelv által létrehozott kötelező uniós szén-dioxid-árazási szabályok szabályozzák. E rendelet nem érinteti a 2003/87/EK irányelvet, kivéve az olyan bioüzemanyagokból, folyékony bio-energiahordozókból és biomasszából előállított üzemanyagokból származó szén-dioxid-kibocsátás leválasztásának és tárolásának tanúsításával kapcsolatban, amelyek teljesítik az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁹ létrehozott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat a 2003/87/EK irányelv 14. cikkében említett végrehajtási jogi aktusokban foglaltak szerinti, a 2003/87/EK irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt, a 2003/87/EK irányelv IV. mellékletével összhangban.
- (13) Egy adott tevékenységnek a szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszonnal vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszonnal kell járnia, ennek révén azt demonstrálva, hogy a tevékenység kedvező éghajlati hatással jár. A szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó hasznot vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó hasznot két lépésben kell számszerűsíteni.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

- (14) A szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszon vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszon számszerűsítésének első lépéseként az üzemeltetőknek számszerűsíteniük kell a szén-dioxid-eltávolítás vagy a talajból származó kibocsátás csökkentése olyan további mennyiségeit, amelyeket valamely tevékenység egy alapértékhez képest generált. A karbongazdálkodás esetében a szén-dioxid-eltávolítás vagy a talajból származó kibocsátás csökkentése számszerűsítésének biztosítania kell, hogy a széntárolóban bekövetkező szén-dioxid-felszabadulást megfelelő módon figyelembe vegyék a tevékenység nettó hasznának számszerűsítésekor. A tanúsítási módszertanok keretében szabványosított alapértékeket kell meghatározni, amelyeknek nagymértékben reprezentatívnak kell lenniük a hasonló társadalmi, gazdasági, környezeti, szabályozási és technológiai körülmények esetében alkalmazott összehasonlítható gyakorlatok és folyamatok szokásos teljesítménye tekintetében, és figyelembe kell venniük a földrajzi kontextust, beleértve a helyi talaj- és éghajlati, valamint szabályozási feltételeket is. A szabványosított alapértékek meghatározásakor ezért kell ezt a megközelítést előnyben részesíteni, mert az biztosítja az objektivitást, minimalizálja a megfelelési és egyéb adminisztratív költségeket, és pozitívan ismeri el a támogatható tevékenységekben már részt vevő, elsőként cselekvő szereplők tevékenységét. A karbongazdálkodással összefüggésben csak azokat a gyakorlatok és folyamatok tanúsíthatóak, amelyek túlmutatnak a bevett gyakorlaton. Ezért egy adott karbongazdálkodási tevékenység nem jutalmazható, ha azt már széles körben alkalmazzák egy hasonló talaj- és éghajlati, valamint szabályozási feltételekkel rendelkező régióban. A szabványosított alapértékeknek biztosítaniuk kell, hogy egy adott tevékenységet annak bevett gyakorlattá válását követően többé ne lehessen tanúsítani. E célból a Bizottságnak a változó szabályozási körülményekre és a rendelkezésre álló legújabb tudományos bizonyítékokra figyelemmel legalább ötévente felül kell vizsgálnia és adott esetben aktualizálnia kell a szabványosított alapértékeket, egyfelől annak biztosítása érdekében, hogy azok tükrözzék a társadalmi, gazdasági, környezeti, szabályozási és technológiai fejleményeket, másfelől az ambíció jövőbeli növelésének a Párizsi Megállapodással összhangban való ösztönzése céljából. Elő kell mozdítani emellett a rendelkezésre álló digitális technológiák, többek között az elektronikus adatbázisok és földrajzi információs rendszerek, a távérzékelés, a szén-dioxid-eltávolítás számszerűsítésére szolgáló új, helyszíni rendszerek, a mesterséges intelligencia és a gépi tanulás, valamint az elektronikus térképek használatát a szabványosított alapértékek megállapításával kapcsolatos költségek csökkentése és a tevékenységek megalapozott nyomon követésének biztosítása érdekében. Amennyiben azonban az ilyen szabványosított alapértékek meghatározás nem lehetséges, ahelyett az üzemeltető egyéni teljesítményén alapuló, tevékenység-specifikus alapértéket kell használni. A tevékenység-specifikus alapértékeket az üzemeltetőnek minden egyes tevékenységi időszak kezdetén aktualizálnia kell, kivéve, ha az alkalmazandó tanúsítási módszertanokban ez másként szerepel.

- (15) A nettó eltávolítási haszon számszerűsítésének második lépéseként le kell vonni a tevékenység életciklusa során bekövetkező és a tevékenység végrehajtásával összefüggő minden kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátást. A figyelembe veendő releváns üvegházhatásúgáz-kibocsátás magában foglalja a közvetlen kibocsátásokat, például a műtrágya, a vegyi anyagok, a tüzelő-, illetve üzemanyag, az energia használatából, más anyagbevitelből és a szállításhoz eredő kibocsátásokat, valamint a közvetett kibocsátásokat, például a földhasználat megváltozásából eredő kibocsátásokat, amelyek a mezőgazdasági termelés áthelyezése miatt, vagy az energia vagy a hulladék iránti versengő kereslet miatti kizorító hatások miatt kockázatot jelentenek az élelmezésbiztonságra nézve. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás minden olyan növekedését, amely a tevékenység végrehajtásának tulajdonítható, megfelelő módon le kell vonni a szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszonból vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszonból, az alkalmazandó tanúsítási módszertanban meghatározott technikai szabályokkal összhangban. A szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszon vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszon számszerűsítésekor nem vehető figyelembe az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a tevékenység végrehajtásából eredő csökkentése – a mezőgazdasági talajokból származó kibocsátások csökkentésének kivételével –, viszont azt az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó fenntarthatósági célkitűzés szempontjából vett járulékos előnyt biztosító csökkentésnek kell tekinteni, és a megfelelőségi tanúsítványokban be kell jelenteni. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás ilyen csökkenése – a fenntarthatósággal kapcsolatos egyéb járulékos előnyökhöz hasonlóan – növelheti a tanúsított szén-dioxid-eltávolításnak vagy a talajból származó kibocsátás tanúsított csökkentésének az értékét.

- (16) Az e rendelet hatálya alá eső tevékenységeket végző üzemeltetők közé kell tartoznia minden olyan természetes vagy jogi személynek vagy közjogi szervezetnek, aki vagy amely valamely tevékenységet végez vagy ellenőriz, vagy akire vagy amelyre a tevékenység technikai működése feletti meghatározó gazdasági hatáskört ruháztak. A karbongazdálkodás esetében az „üzemeltető” fogalommeghatározását kell alkalmazni az (EU) 2021/2115 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ 3. cikkének 1. pontjában meghatározott „mezőgazdasági termelőre”, a szárazföldi vagy part menti környezetben tevékenységet folytató bármely más gazdálkodóra, a nemzeti jog által meghatározott erdőtulajdonosra vagy -gazdálkodóra, vagy az illetékes közjogi szervre. Az „üzemeltetők csoportja” fogalmának ki kell terjednie minden olyan jogi személyre, amely legalább két üzemeltetőt képvisel – beleértve a szövetkezeteket, a termelői szervezeteket vagy a termelői csoportokat is –, valamint biztosítja, hogy ezek az üzemeltetők megfelelnek e rendeletnek.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2115 rendelete (2021. december 2.) a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU és az 1307/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 435., 2021.12.6., 1. o.).

- (17) Valamely tevékenység akkor jár nettó szén-dioxid-eltávolítási haszonnal, ha az alapérték feletti szén-dioxid-eltávolítás meghaladja az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az adott tevékenység végrehajtáshoz kapcsolódó növekedését. Az olyan tartós szén-dioxid-eltávolítás esetében például, amelynek során szén-dioxid föld alá történő besajtolására kerül sor, a tartósan tárolt szén-dioxid mennyiségének meg kell haladnia az ipari folyamatból származó, energiával kapcsolatos üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat. Hasonlóképpen, a talajból származó kibocsátás karbongazdálkodás révén történő csökkentése esetében a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszon akkor pozitív, ha a talajból származó kibocsátásnak az alapértékhez viszonyított csökkentése meghaladja az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a tevékenység végrehajtáshoz kapcsolódó növekedését. A karbongazdálkodási tevékenységek általában javítják a talaj minőségét, ami pozitív hatással van a talaj rezilienciájára és termelékenységére, de bizonyos körülmények között az élelmiszer-termelés csökkenését is előidézhetik, és ezért a földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátásáthelyezési hatáshoz vezethetnek, és ennek megfelelően a kapcsolódó közvetett kibocsátásokat figyelembe kell venni. Az erdősítés vagy a talajból származó kibocsátás csökkentése révén – tőzegláp elárasztással való helyreállításával – leválasztott és tárolt szén-dioxidnak meg kell haladnia a tevékenység végzéséhez használt gépek kibocsátásait vagy a földhasználat közvetett megváltozásából eredő olyan kibocsátást, amelyet a kibocsátásáthelyezés okozhat.

(18) A szén-dioxid-eltávolítást és a talajból származó kibocsátás csökkentését, valamint a kapcsolódó közvetlen és közvetett üvegházhatásúgáz-kibocsátást releváns, konzervatív, pontos, teljes, következetes, átlátható és összehasonlítható módon kell számszerűsíteni. A légkörből eltávolított CO₂ mennyiségére vonatkozó túlbecslés, vagy a valamely tevékenység révén keletkezett közvetett és közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátások mennyiségére vonatkozó alulbecslés kockázatának korlátozása érdekében a számszerűsítés bizonytalanságait megfelelően jelteni kell és konzervatív módon kell elszámolni. Az olyan átmeneti szén-dioxid-eltávolítást és a talajból származó kibocsátás olyan csökkentését, amely karbonszállítás révén valósul meg, nagy pontossággal kell számszerűsíteni a legmagasabb minőség biztosítása és a bizonytalanságok minimalizálása érdekében; továbbá ezeknek – amennyiben lehetséges – az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal összhangban lévő 3. szintű módszertanok és a 2006. évi IPCC-iránymutatások bármely további finomításának alkalmazásán kell alapulniuk. Az éghajlatváltozással és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós célkitűzések közötti szinergiák ösztönzése érdekében szükség van emellett a földterületek fokozott nyomon követésére, Unió-szerte segítve ezáltal a természet alapú szén-dioxid-eltávolítás rezilienciájának védelmét és fokozását. A kibocsátások és az eltávolítások nyomon követésének szorosan tükröznie kell ezeket a szinergiákat, annak az alkalmazandó tanúsítási módszertanban meghatározott szabályok szerinti távérzékeléssel vagy modellezéssel végzett helyszíni mérések megfelelő kombinációján kell alapulnia, a lehető legjobban ki kell aknáznia az uniós programok – például az (EU) 2021/696 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹¹ létrehozott uniós űrprogram Kopernikusz komponense – keretében rendelkezésre álló fejlett technológiákat, teljes mértékben alkalmaznia kell a már meglévő eszközöket, valamint biztosítania kell az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeivel való összhangot.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/696 rendelete (2021. április 28.) az uniós űrprogram és az Európai Unió Űrprogramügynökségének a létrehozásáról, valamint a 912/2010/EU, az 1285/2013/EU és a 377/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 170., 2021.5.12., 69. o.).

- (19) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -eltávolítás kiszámítása szempontjából releváns módszerek megválasztásakor konzervatív megközelítést kell alkalmazni, adott esetben az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékei szerinti becslésekre vonatkozó a 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal összhangban. Ez azt jelenti, hogy az alkalmazott módszereknek konzervatív kibocsátási vagy eltávolítási becsléseket kell eredményezniük annak érdekében, hogy a kibocsátásokat ne becsüljék alá, és az eltávolításokat ne becsüljék túl.
- (20) Az uniós tanúsítási keretrendszernek ösztönöznie kell a meglévőket kiegészítő, vagyis olyan tevékenységeket, amelyek túlmutatnak a szokásos gyakorlaton. Ezeknek a tevékenységeknek ezért túl kell mutatniuk a jogszabályi követelményeken az egyéni üzemeltetők szintjén, azaz az üzemeltetőknek eltérő tevékenységeket kell végezniük ahhoz képest, amit az alkalmazandó jog már előír számukra. A tevékenységeknek továbbá a tanúsítás általi ösztönző hatás révén pénzügyileg életképpessé kell válniuk. Ilyen hatás akkor áll fenn, ha a tanúsítás eredményeként a potenciális bevételek által teremtett ösztönző oly módon változtatja meg az üzemeltetők magatartását, hogy azok a meglévőket kiegészítő tevékenységet végeznek a további szén-dioxid-eltávolítás elérése vagy a talajból származó kibocsátás további csökkentése érdekében.
- (21) A szabványosított alapértéknek tükröznie kell azokat a jogszabályi és piaci viszonyokat, amelyek mellett a tevékenységre sor kerül. Ha egy tevékenységet az alkalmazandó jog ír elő az üzemeltetők számára, vagy ha ahhoz nincs szükség ösztönzőkre, az ilyen szabványosított alapértékek tükrözni fogják az adott tevékenységhez kapcsolódó teljesítményt. Ezért a meglévőket kiegészítő tevékenységnek kell tekinteni az olyan tevékenységet, amely az említett alapértékhez képest nagyobb szén-dioxid-eltávolítást eredményez vagy a talajból származó kibocsátás nagyobb csökkentését eredményezi. Ennélfogva a szabványosított alapérték alkalmazása egyszerűsítene a kiegészítő jelleg igazolását az üzemeltetők számára, és csökkentené a tanúsítási eljárással járó adminisztratív terhet, ami különösen a kisüzemi üzemeltetők esetében fontos.

- (22) A tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbonszállítás vagy a termékekben való szén-dioxid-tárolás során leválasztott és tárolt légtérben vagy biogén szén esetében természetes vagy emberi eredetű okok miatt fennáll a légtérbe való visszajutás kockázata. Az üzemeltetőknek ezért minden releváns megelőző intézkedést meg kell tenniük e kockázatok mérséklése érdekében, és megfelelően nyomon kell követniük, hogy a szén tárolása az adott tevékenység esetében megállapított nyomonkövetési időszak egésze során megvalósul-e. A tanúsított egység érvényességének a tárolás várható időtartamától és az adott tevékenység vonatkozásában fennálló különböző visszakerülési kockázatoktól kell függenie. A tartós szén-dioxid-eltávolítás elegendő bizonyosságot nyújt a tárolás nagyon hosszú távú, nevezetesen több évszázados időtartamára vonatkozóan. A tartósan vegyileg kötött szénrel rendelkező termékek esetében nagyon alacsony vagy egyáltalán nem áll fenn a szén-dioxid-felszabadulás kockázata. A karbonszállítás vagy a termékekben való szén-dioxid-tárolás esetében nagyobb a kockázata a szén-dioxid légtérbe való szándékolt vagy nem szándékolt visszajutásának. E kockázat figyelembevétele érdekében a karbonszállítás révén történő szénmegkötés egységének és a termékekben való szén-dioxid-tárolás egységének érvényességét olyan lejárati időhöz kell kötni, amely egybeesik a vonatkozó nyomonkövetési időszak végével, amelynek a termékekben való szén-dioxid-tárolás tekintetében legalább 35 évet kell lefednie. Úgy kell tekinteni, hogy ezt követően a leválasztott és tárolt szén-dioxid visszajut a légtérbe, kivéve, ha az üzemeltető vagy az üzemeltetők csoportja vállalja a nyomonkövetési időszak meghosszabbítását. A tanúsítási módszertanoknak elő kell mozdítaniuk a vonatkozó karbonszállítási tevékenységek nyomonkövetési időszakának meghosszabbítását azzal a céllal, hogy hosszú távon biztosított legyen a leválasztott CO₂ talajban vagy biomasszában történő tárolása és hogy hosszú távon pénzügyi ösztönzőket nyújtsanak a karbonszállítási üzemeltetők számára. E célból helyénvaló, hogy a tanúsítási módszertanok arra ösztönözzék az üzemeltetőket, hogy a leválasztott szén-dioxid legalább több évtizedig történő tárolása céljából többször meghosszabbítsák a nyomonkövetési időszakot.

(23) A nyomonkövetési időszak alatt a szén-dioxid légkörbe való visszajutása kockázatának minimalizálása érdekében hozott intézkedések mellett a tanúsítási módszertanoknak megfelelő felelősségi mechanizmusokat kell magukban foglalniuk a visszakerülés eseteinek kezelésére. A tanúsítási módszertanoknak a felelősségi mechanizmusok nem megfelelő működése kockázatának kezelését szolgáló szabályokat is tartalmazniuk kell. Az ilyen mechanizmusok közé tartozhatnak például a kollektív tartalékok, valamint az előzetes biztosítási mechanizmusok. A kettős szabályozás elkerülése érdekében a 2003/87/EK irányelv és a 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² által meghatározott, a geológiai tárolásra és a CO₂-kibocsátás-áthelyezésre vonatkozó felelősségi mechanizmusokat és megfelelő korrekciós intézkedéseket kell alkalmazni. Emellett a szabályozás következetességének biztosítása érdekében az alkalmazandó tanúsítási módszertanoknak olyan nyomonkövetési szabályokat és felelősségi mechanizmusokat kell tartalmazniuk, amelyek összhangban vannak a 2003/87/EK irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott termékekben vegyileg tartósan kötött formában található szén-dioxidra vonatkozó szabályokkal.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.) a szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1013/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.).

(24) A tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbondioxid-kezelés és a termékekben való szén-dioxid-tárolás tevékenysége nagy eséllyel kínál mindenki számára előnyös megoldásokat a fenntarthatóság tekintetében, még akkor is, ha nem zárhatók ki a kompromisszumok. Ezért helyénvaló fenntarthatósági minimumkövetelményeket megállapítani annak biztosítása érdekében, hogy az említett tevékenységek ne okozzanak jelentős környezeti kárt, és járulékos előnyökkel járassanak a következő célkitűzések szempontjából: az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás; a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása, a talajegészséget, valamint a talajromlás elkerülését is beleértve; a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme; a körforgásos gazdaságra való átállás, beleértve a fenntartható forrásból származó bioalapú anyagok hatékony felhasználását; valamint a szennyezés megelőzése és kontrolálása. A karbondioxid-kezelési tevékenységeknek járulékos előnyökkel kell járniuk legalább a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására irányuló célkitűzés szempontjából, a talajegészséget, valamint a talajromlás elkerülését is beleértve. Ezeknek a fenntarthatósági minimumkövetelményeknek figyelembe kell venniük a tevékenység Unión belüli és kívüli hatásait, valamint a helyi feltételeket, és adott esetben összhangban kell lenniük a jelentős károkozás elkerülését célzó elvre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokkal, valamint az (EU) 2018/2001 irányelvben az erdészeti és mezőgazdasági biomassza-nyersanyagokra vonatkozóan meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokkal. Helyénvaló, hogy ne legyenek jogosultak tanúsításra a biológiai sokféleségre káros hatással járó gyakorlatok, például a biológiai sokféleségre káros hatást kifejtő erdei monokultúrák.

(25) A szén-dioxidot a légkörből eltávolító, vagy a talajból származó kibocsátást csökkentő gazdálkodási és erdészeti gyakorlatok hozzájárulnak a klímasemlegességi célkitűzéshez, és jutalmazni kell azokat a közös agrárpolitika keretében, vagy más köz- vagy magánkezdeményezések révén. E rendeletnek ezért különösen figyelembe kell vennie a Bizottságnak a fenntartható szénkörforgásokról szóló, 2021. december 15-i közleményében említett gazdálkodási és erdészeti gyakorlatokat, ideértve a erdőtelepítést, az újraerdősítést és a fenntartható erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó tevékenységeket; az agrárerdészetet és a vegyes gazdálkodás más formáit; a köztes növénykultúrák, a takarónövényzet alkalmazását, a talajvédő művelést, valamint a tájképi elemek számának növelését; a szántók átalakítását parlaggá vagy a pihentetett területek átalakítását állandó gyepterületté; továbbá a tőzeglápok és a vizes élőhelyek helyreállítását. A Bizottságnak a karbonszén-dioxid-gazdálkodással összefüggésben történő tanúsítási módszertanok kidolgozásakor figyelembe kell vennie, hogy hozzá kell járulni az élelmezésbiztonság biztosításához, elő kell mozdítani a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmét és helyreállítását, és el kell kerülni a földterületek spekulatív célból való, a vidéki közösségekre negatív hatást gyakorló megszerzését, valamint tiszteletben kell tartani az e tevékenységek által érintett helyi közösségek és őslakos népek jogait, adott esetben a nemzeti joggal összhangban, az Unión belül és kívül egyaránt. A Bizottságnak elő kell mozdítania azokat a tevékenységeket, amelyek a legnagyobb potenciállal rendelkeznek a tekintetben, hogy pozitív járulékos előnyökkel járjanak a biológiai sokféleség szempontjából, valamint figyelembe kell vennie a hosszú távú erdőszerkezetet, a széntárolók hosszú távú stabilitását, az ökoszisztéma egészségét, a rezilienciát és a természetes bolygatás kockázatát.

- (26) Az üzemeltetők vagy az üzemeltetők csoportjai számára lehetővé kell tenni, hogy jelentést tegyenek azokról a járulékos előnyökről, amelyek a fenntarthatósági minimumkövetelményeken túlmenően hozzájárulnak a fenntarthatósági célkitűzésekhez. E célból a jelentéstételüknek meg kell felelnie a Bizottság által kidolgozott, a különböző szén-dioxid-eltávolítási tevékenységekre szabott tanúsítási módszertanoknak. A tanúsítási módszertanoknak – például a járulékos előnyökkel járó minősülő tevékenységek pozitív listáinak hozzáadása révén – a lehető legnagyobb mértékben ösztönözniük kell a biológiai sokféleség szempontjából generált, a fenntarthatósági minimumkövetelményeken túlmutató járulékos előnyöket, hogy ez a tanúsított egységek vonatkozásában piaci felárat eredményezzen. Ezek a további járulékos előnyök nagyobb gazdasági értéket biztosítanak a tanúsított egységeknek, és magasabb bevételeket hoznának az üzemeltetők számára. Az említett megfontolások alapján helyénvaló, hogy a Bizottság kiemelten kezelje az olyan karbonszállítási tevékenységekre vonatkozó, testreszabott tanúsítási módszertanok kidolgozását, amelyek jelentős járulékos előnyökkel járnak a biológiai sokféleség szempontjából, és hozzájárulnak a mezőgazdasági földterületekkel és az erdőkkel való fenntartható gazdálkodáshoz.

(27) A Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján részletes tanúsítási módszertanokat kell kidolgoznia az e rendeletben meghatározott tevékenységek különböző típusai tekintetében, figyelemmel e tevékenységek sajátos jellemzőire, hogy lehetővé tegye az üzemeltetők számára az e rendeletben meghatározott minőségi kritériumok szabványosított, ellenőrizhető, költséghatékony és összehasonlítható módon történő alkalmazását. Ezeknek a módszertanoknak biztosítaniuk kell a tevékenység által generált, a szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszon vagy a tevékenység által generált, a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszon megalapozott és átlátható tanúsítását, ugyanakkor el kell kerülniük az üzemeltetőkre vagy az üzemeltetők csoportjaira – különösen a mezőgazdasági kistermelőkre, valamint a kisüzemi erdőtulajdonosokra és -gazdálkodókra – háruló aránytalan adminisztratív terheket, mindenekelőtt azáltal, hogy lehetővé teszik egyszerűsített tanúsítási és ellenőrzési szabályok, például csoportos audit alkalmazását. Az említett módszertanokat a Bizottság által létrehozott szén-dioxid-eltávolítással foglalkozó szakértői csoporttal és az összes többi érdekelt féllel szoros együttműködésben kell kidolgozni. A módszertanoknak a rendelkezésre álló legjobb tudományos bizonyítékokon kell alapulniuk, a szén-dioxid-eltávolításnak vagy a talajból származó kibocsátás csökkentésének a tanúsítására szolgáló, meglévő köz- és magánrendszerekre és módszertanokra kell épülniük, és figyelembe kell venniük az uniós és nemzeti szinten elfogadott vonatkozó szabványokat és szabályokat.

(28) Tekintettel arra, hogy az Unióban gyors ütemben fokozni kell a szén-dioxid-eltávolítást, a Bizottságnak a tanúsítási módszertanok kidolgozásának első szakaszában azokat a tevékenységeket kell előre sorolnia, amelyek a legelőrehaladottabb állapotban vannak, amelyek a fenntarthatóság tekintetében járulékos előnyöket kínálhatnak, illetve amelyek esetében már elfogadtak az említett módszertanok kidolgozása szempontjából releváns uniós jogszabályokat; emellett előre kell sorolnia azokat a karbonszállítási tevékenységeket, amelyek hozzájárulnak a mezőgazdasági földterületekkel, az erdőkkel és a tengeri környezettel való fenntartható gazdálkodáshoz, valamint azokat a tevékenységeket, amelyek keretében faalapú és bioalapú építési termékekben tárolnak szén-dioxidot. Az Innovációs Alap meghatározza a bioenergia-alapú szén-dioxid-leválasztás és -tárolás és a levegőből történő közvetlen szén-dioxid-leválasztás tanúsítási módszertanainak kidolgozására vonatkozó szabályokat. A biomassza-nyersanyagok iránti kereslet fenntarthatósága érdekében a tanúsításhoz kapcsolódó pénzügyi előnyök nem eredményezhetik a bioenergia-erőmű kapacitásának a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás működtetéséhez szükséges mértéket meghaladó mértékű növekedését. Helyénvaló, hogy a szén-dioxid tengeri környezetben, többek között óceánokban történő tárolásához kapcsolódó tevékenységeket érintő tanúsítási módszertanok figyelembe vegyék a szén-dioxid-eltávolítási jelentéstétel terén elért nemzetközi eredményeket és a rendelkezésre álló legújabb tudományos információkat, valamint – amennyiben rendelkezésre állnak – az (EU) 2018/841 rendelet 17. cikkének (2) bekezdése alapján készített bizottsági jelentés megállapításait. Emellett a korlátozott biomassza-erőforrások fenntartható és hatékony felhasználásának előmozdítása érdekében helyénvaló, hogy a biomasszát felhasználó tevékenységekhez kapcsolódó tanúsítási módszertanok biztosítsák a biomassza lépcsőzetes felhasználására vonatkozó, az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott elv alkalmazását, ugyanakkor a meglévő szabályokra és eljárásokra támaszkodjanak, és elkerüljék a párhuzamosságokat. Az ezen elv nemzeti hatóságok általi alkalmazására vonatkozó szabályokat az említett irányelv 3. cikkének (3), (3a) és (3b) bekezdése tartalmazza.

(29) Annak biztosítása érdekében, hogy a tanúsítási eljárás hiteles és megbízható legyen, a tevékenységeket független, külső tanúsító szervek általi ellenőrzésnek kell alávetni. Konkrétabban, az összes tevékenységet a végrehajtása előtt alá kell vetni egy olyan első tanúsítási ellenőrzésnek, amelynek keretében ellenőrzik, hogy a tevékenységek megfelelnek-e az ebben a rendeletben meghatározott minőségi kritériumoknak, ideértve a várható nettó haszon pontos számszerűsítését is. Minden tevékenységet időszakos újratanúsítási ellenőrzésnek kell alávetni legalább ötévente, vagy amennyiben az alkalmazandó tanúsítási módszertan másként rendelkezik, az adott tevékenység jellemzői alapján gyakrabban. Az újratanúsítási ellenőrzés keretében ellenőrizni kell, hogy a tevékenység megfelel-e az e rendeletben foglalt minőségi kritériumoknak, valamint ellenőrizni kell a szén-dioxid-eltávolításból eredő, a tevékenység által generált nettó hasznot vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő, a tevékenység által generált nettó hasznot. Az újratanúsítási ellenőrzés eredményeként a tanúsító szervnek összefoglalót is tartalmazó újratanúsítási ellenőrzési jelentést és adott esetben aktualizált megfelelőségi tanúsítványt kell kiadnia. Lehetővé kell tenni, valamennyi tevékenység – különösen a karbondioxid-kezelési tevékenységek – esetében gyakoribb, akár évente ismétlődő újratanúsítási ellenőrzések végzését. A tanúsítás és az újratanúsítás adminisztratív költségeinek csökkentése érdekében lehetővé kell tenni az üzemeltetők számára, hogy felhasználják a kifizető ügynökségek által az (EU) 2021/2116 európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹³ meghatározott mezőgazdasági parcellaazonosító rendszeren keresztül szolgáltatott megbízható földrajzi információkat. E célból a Bizottságnak végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia a gazdálkodási terv és a nyomonkövetési terv, valamint a tanúsítási ellenőrzési és az újratanúsítási ellenőrzési jelentések struktúrájának, formátumának és technikai részleteinek meghatározása érdekében.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2116 rendelete (2021. december 2.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról, valamint az 1306/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 435., 2021.12.6., 187. o.).

- (30) A mérséklést célzó intézkedések költséghatékony végrehajtásához és az üzemeltetők karbongazdálkodásban való részvételének biztosításához alapvető fontosságú, hogy a karbongazdálkodási üzemeltetők jobb ismeretekkel, eszközökkel és módszerekkel rendelkezzenek a tanúsított szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás tanúsított csökkentésének a megfelelőbb értékeléséhez és optimalizálásához. Ez különösen az uniós mezőgazdasági kistermelők vagy kisüzemi erdőtulajdonosok és -gazdálkodók számára fontos, akik gyakran nem rendelkeznek a karbongazdálkodási tevékenységek végrehajtásához, valamint az előírt minőségi kritériumoknak és a kapcsolódó tanúsítási módszertanoknak való megfeleléshez szükséges know-how-val és szakértelemmel. Helyénvaló ezért előírni, hogy a termelői szervezetek segítsék elő a tagjaik részére történő releváns tanácsadási szolgáltatások nyújtását. A közös agrárpolitika és nemzeti állami támogatás – egyebek mellett – egyik eszköze lehet annak, hogy pénzügyi támogatást nyújtsanak a mezőgazdasági termelők, valamint erdőtulajdonosok és -gazdálkodók bevonásával járó interaktív innovációs projektekhez, valamint tanácsadási szolgáltatásokhoz, tudáscseréhez, képzéshez és tájékoztatási tevékenységekhez.

- (31) „A jövőnk biztosítása – Európa 2040-re kitűzött éghajlat-politikai célja, valamint útja a 2050-ig megvalósítandó klímasemlegesség, továbbá a fenntartható, igazságos és virágzó társadalom felé” című, 2024. február 6-i közleményében a Bizottság rámutat arra, hogy alapvetően fontos további üzleti lehetőségeket teremteni a fenntartható agrár-élelmiszeripari értéklánc számára, és a közfinanszírozással szinergiában mozgósítani a magánforrásokat. Ez a fenntartható élelmiszerek előmozdítását célzó új, piaci alapú mechanizmusokkal valósítható meg, mivel azok a fenntarthatóságot tükröző jobb élelmiszerárak mellett a mezőgazdasági termelők méltányos díjazását és a beruházások új finanszírozási forrását eredményezhetik. Csak akkor lehet felszabadítani a fenntartható gazdálkodási gyakorlatok megfelelő ösztönzőit, tisztességes és fenntartható jövedelmet biztosítani a mezőgazdasági termelők számára, és bevételt teremteni az átállás támogatásához, ha valamennyi iparági szereplővel szoros koordináció zajlik a teljes élelmiszer-értéklánc mentén, és a hangsúly az említett láncon belüli tisztességes kereskedelmi gyakorlatokra helyeződik.

- (32) A pontos, megalapozott és átlátható ellenőrzés biztosítása érdekében a tanúsítási eljárás lefolytatásáért felelős tanúsító szervezeteknek rendelkezniük kell a szükséges kompetenciákkal és készségekkel, és e szervezeteket a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁴ szerinti nemzeti akkreditációs testületnek kell akkreditálnia, vagy egy illetékes nemzeti hatóságnak kell elismernie. Az esetleges összeférhetlenségek elkerülése érdekében a tanúsító szervezeteknek emellett teljes mértékben függetlennek kell lenniük a tanúsítás tárgyát képező tevékenységet végző üzemeltetőtől vagy üzemeltetők csoportjától. A tagállamoknak továbbá hozzá kell járulniuk a tanúsítási eljárás helyes lefolytatásának biztosításához azáltal, hogy felügyelik a nemzeti akkreditációs testületek által akkreditált tanúsító szervezetek működését, és a meg nem feleléssel kapcsolatos releváns észrevételekről tájékoztatják a tanúsító szervezetet és az érintett tanúsítási rendszereket.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) az akkreditálás előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

- (33) Az üzemeltetőknek tanúsítási rendszereket kell használniuk az e rendeletnek való megfelelés igazolására. A tanúsítási rendszereknek ezért megbízható és átlátható szabályok és eljárások alapján kell működniük, és biztosítaniuk kell az üzemeltetők által benyújtott információk és adatok eredete megjelölésének kötelezettségét, az említett információkkal és adatokkal kapcsolatos csalás elleni védelmet, továbbá az ilyen információk és adatok pontosságát, megbízhatóságát és integritását. Biztosítaniuk kell továbbá a tanúsított széndioxid-eltávolítási egységeknek vagy a talajból származó kibocsátás csökkentése tanúsított egységeinek helyes – különösen a kettős elszámolást elkerülő – elszámolását. E célból a Bizottságnak a tanúsításra vonatkozó harmonizált technikai szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, ideértve a tanúsítási rendszerek által alkalmazandó, a megbízhatóságra, az átláthatóságra és az elszámolásra, valamint a független ellenőrzésre vonatkozó megfelelő normákat is, annak érdekében, hogy az üzemeltetőkre és a tanúsítási rendszerekre alkalmazandó szabályok tekintetében biztosított legyen a szükséges jogbiztonság. A tanúsítási eljárás költséghatékonyságának biztosítása érdekében a tanúsításra vonatkozó harmonizált technikai szabályoknak emellett arra kell irányulniuk, hogy csökkentsék az üzemeltetőkre vagy az üzemeltetők csoportjaira, különösen a kis- és középvállalkozásokra, köztük a mezőgazdasági kistermelőkre, valamint a kisüzemi erdőtulajdonosokra és -gazdálkodókra háruló szükségtelen adminisztratív terheket.
- (34) A tanúsítás megbízható és harmonizált ellenőrzésének biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy határozatokat fogadjon el az e rendeletben meghatározott – többek között a technikai alkalmasságra, a megbízhatóságra, az átláthatóságra és a független ellenőrzésre vonatkozó – követelményeknek megfelelő tanúsítási rendszerek elismeréséről. Az ilyen elismerési határozatoknak időben korlátozottnak kell lenniük, és azokat nyilvánosan elérhetővé kell tenni. E célból a Bizottságnak végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia a tanúsítási rendszerek uniós elismerésének tartalmára és eljárásaira vonatkozóan.

- (35) Az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, a 2005/370/EK tanácsi határozattal¹⁵ jóváhagyott egyezményének (Aarhusi Egyezmény) a nyilvánosság részvételére és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosítására vonatkozó rendelkezéseit adott esetben alkalmazni kell.
- (36) A tanúsított egységek átláthatóságának és teljes nyomonkövethetőségének biztosítása, valamint a csalás és a kettős elszámolás kockázatának elkerülése érdekében a Bizottságnak az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított négy éven belül létre kell hoznia és azt követően fenn kell tartania a tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbongazdálkodás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás uniós nyilvántartását (a továbbiakban: az uniós nyilvántartás). A Bizottságnak figyelembe kell vennie a 2003/87/EK irányelv 30. cikke (5) bekezdésének a) pontjában és az (EU) 2018/841 rendelet 17. cikkének (3) bekezdésében említett jelentéseket. Amennyiben csalással kapcsolatos aggály merül fel, a Bizottságnak ki kell vizsgálnia az ügyet, és meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket, ideértve a vonatkozó határozatok hatályon kívül helyezését vagy az érintett egységek törlését is. Csalás elkövetésének tekinthető például, ha ugyanarra a tevékenységre vonatkozóan egynél több megfeleléségi tanúsítványt állítanak ki amiatt, mert a tevékenység nyilvántartásba vételére két különböző tanúsítási rendszer keretében került sor, vagy ugyanazon rendszer keretében kétszer történt meg a nyilvántartásba vétel. Csalás elkövetésének tekinthető az is, ha ugyanazt a megfeleléségi tanúsítványt több alkalommal is ugyanazon, valamely tevékenységen vagy tanúsított egységen alapuló igény megállapítására használják.

¹⁵ A Tanács 2005/370/EK határozata (2005. február 17.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében való megkötéséről (HL L 124., 2005.5.17., 1. o.).

Az uniós nyilvántartás keretében automatizált rendszereket, köztük elektronikus sablonokat kell használni annak érdekében, hogy nyilvánosan hozzáférhetővé lehessen tenni legalább az e rendelet valamely mellékletében meghatározott információkat. Az uniós nyilvántartás működését a felhasználók által fizetendő, az uniós nyilvántartás általuk történő használatával arányos mértékű, valamint az uniós nyilvántartás létrehozási költségeinek és éves működési költségeinek, például a személyzet vagy az informatikai eszközök költségeinek a fedezéséhez megfelelő hozzájárulást biztosító éves rögzített díjakból kell finanszírozni. Az ilyen díjakból származó forrásoknak az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁶ szerinti külső címzett bevételnek kell minősülniük. Fedezniük kell különösen az informatikai eszközöknek, szolgáltatásoknak és biztonságuknak a költségeit, beleértve a működési és engedélyezési rendszerek költségeit, valamint az uniós nyilvántartás vezetésével foglalkozó személyzet költségeit. A Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján meg kell határoznia az uniós nyilvántartásra vonatkozó szükséges követelményeket, valamint a felhasználói díjak szintjének és beszedésének meghatározásakor figyelembe veendő tényezőket. E követelmények meghatározásakor a Bizottságnak annak szükségességét is figyelembe kell vennie, hogy biztosítva legyen a tanúsított egységekkel való kereskedés megfelelő felügyelete. Az alkalmazás naptári évét megelőző év minden utolsó negyedévében a Bizottságnak egy vagy több végrehajtási jogi aktust kell elfogadnia az adott naptári évre alkalmazandó felhasználói díjak egyedi összegének meghatározása vagy felülvizsgálata céljából. Az uniós nyilvántartás létrehozásáig a Bizottság által elismert tanúsítási rendszereknek interoperábilis tanúsítási nyilvántartásokat kell létrehozniuk és fenntartaniuk.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

A tanúsított egységek átláthatóságának és teljes nyomonkövethetőségének biztosítása, valamint a csalás és a kettős elszámolás kockázatának elkerülése érdekében a tanúsítási rendszereknek automatizált rendszereket – többek között elektronikus sablonokat – is használniuk kell annak érdekében, hogy nyilvánosan elérhetővé lehessen tenni legalább az e rendelet valamely mellékletében meghatározott információkat. A belső piacon belüli egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a Bizottságnak olyan végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, amelyek meghatározzák az említett tanúsítási nyilvántartások működésére és interoperabilitására vonatkozó szabványokat és technikai szabályokat. A tanúsítási nyilvántartás vagy – az uniós nyilvántartás létrehozását követően – az uniós nyilvántartás csak azt követően bocsáthat ki tanúsított egységet, hogy egy újratanúsítási ellenőrzés eredményeként kiadott érvényes megfeleléségi tanúsítvány megállapítja széndioxid-eltávolításból vagy talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszon generálását. A kettős kibocsátás és a kettős felhasználás elkerülése érdekében egyetlen tanúsított egység sem bocsátható ki többször, és egy adott tanúsított egységet sem használhat több természetes vagy jogi személy azonos időpontban. A tartós széndioxid-eltávolítás egységeinek, a karbondioxidképződés révén történő szénmegkötés egységeinek, a termékekben való széndioxid-tárolás egységeinek és a talajból származó kibocsátás csökkentése egységeinek mindenkor el kell különülniük egymástól. Az eltávolított széndioxid visszakerülésével kapcsolatos inherens kockázatok figyelembevétele érdekében a karbondioxidképződés révén történő szénmegkötés egységeinek és a termékekben való széndioxid-tárolás egységeinek a nyomonkövetési időszak vagy az adott tevékenység végén le kell járniuk, és azokat törölni kell a tanúsítási nyilvántartásból vagy – az uniós nyilvántartás létrehozását követően – az uniós nyilvántartásból, kivéve, ha az üzemeltető vagy az üzemeltetők csoportja az alkalmazandó tanúsítási módszertanban foglalt szabályokkal összhangban vállalja a nyomonkövetési időszak meghosszabbítását.

(37) A tanúsítási rendszerek fontos szerepet játszanak az e rendeletnek való megfelelés igazolásában. A tanúsítási rendszereknek ezért rendszeresen jelentést kell tenniük tevékenységükről a Bizottságnak. Az átláthatóság növelése és a Bizottság általi felügyelet javítása érdekében ezeket a jelentéseket teljes terjedelmükben vagy adott esetben összesített formában nyilvánosan elérhetővé kell tenni. Ezek a jelentések ellátnák emellett a Bizottságot az ahhoz szükséges információkkal, hogy jelentést tudjon készíteni a tanúsítási rendszerek működéséről a legjobb gyakorlatok azonosítása, valamint adott esetben egy, a legjobb gyakorlatok további előmozdítására irányuló jogalkotási javaslat benyújtása céljából. Az összehasonlítható és következetes jelentéstétel biztosítása érdekében a Bizottságnak olyan végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, amelyek meghatározzák a tanúsítási rendszerek által készített jelentések tartalmára és formátumára vonatkozó technikai részleteket.

(38) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása vagy kiegészítése érdekében, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a tevékenységek különböző típusaira vonatkozó részletes tanúsítási módszertanok megállapítása, az uniós nyilvántartás működésére vonatkozó szabványok és technikai szabályok megállapítása, valamint az I. és II. melléklet módosítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban¹⁷ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

¹⁷ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (39) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezen hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁸ megfelelően kell gyakorolni. Az ebben a rendeletben meghatározott végrehajtási hatáskör gyakorlása érdekében a Bizottságot az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁹ létrehozott Éghajlatváltozási Bizottságnak kell segítenie az e rendelet szerinti feladatai ellátásában.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

(40) A Bizottságnak ... [három évvel e rendelet hatálybalépésének napját követően vagy 2028. december 31-ig – a korábbi időpontot kell figyelembe venni]-ig, majd ezt követően a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerint elfogadott minden egyes globális értékelés eredményét követő hat hónapon belül felül kell vizsgálnia e rendelet alkalmazását. Ezt a rendeletet minden szempontból felül kell vizsgálni, és ennek során figyelembe kell venni: az uniós jogszabályokkal kapcsolatos releváns fejleményeket, ideértve e rendeletnek az (EU) 2018/841 rendelettel, az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁰ és az (EU) 2021/1119 rendelettel, valamint a 2003/87/EK és az (EU) 2018/2001 irányelvvel való összhangját is; az UNFCCC-vel és a Párizsi Megállapodással kapcsolatos releváns fejleményeket, ideértve az említett megállapodás 6. cikkének végrehajtásához kapcsolódó szabályokat és iránymutatásokat; a szén-dioxid-eltávolítás területét érintő technológiai és tudományos fejlődést, legjobb gyakorlatokat és piaci fejleményeket; az (EU) 2024/1735 európai parlamenti és tanácsi rendelet²¹ III. fejezetében említett nemzetközi megállapodások meglététől függően, a harmadik országokban történő tartós szén-dioxid-tárolás lehetőségét, aminek tekintetében a 2009/31/EK irányelvben meghatározottakkal egyenértékű feltételeket kell előírni a leválasztott szén-dioxid tartósan biztonságos és környezetvédelmi szempontból biztonságos geológiai tárolásának biztosítása érdekében; az e rendelet alkalmazása nyomán megnövekedett biomassza-felhasználás környezeti hatását, ideértve a talajromlásra és az ökoszisztéma helyreállítására gyakorolt hatást is; az Unió élelmezésbiztonságára és a földspekulációra gyakorolt hatást, valamint a tanúsítási eljárás költségeit.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1735 rendelete (2024. június 13.) a „nettó zéró” technológiák európai gyártási ökoszisztémájának megerősítését célzó intézkedési keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1724 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1735, 2024.6.28., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

(41) A Bizottságnak 2026. július 31-ig az (EU) 2018/1999 rendelettel és az annak alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal összhangban felül kell vizsgálnia az IPCC szerinti „Mezőgazdaság” forráskategória 3.A. alkategóriájának (Emésztőrendszeri fermentáció) és 3.B. alkategóriájának (Trágyakezelés) az e rendelet hatálya alá tartozó kibocsátáscsökkentés tekintetében való figyelembevételét, szem előtt tartva az alternatív költségeket, a szabályozási keret alakulását, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás növekedéséhez vezető lehetséges negatív hatásokat és az (EU) 2021/1119 rendelettel összhangban javasolt, 2040-re vonatkozó uniós éghajlat-politikai célkitűzést, valamint jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére, továbbá adott esetben jogalkotási javaslatot kell benyújtania. Az említett felülvizsgálat keretében helyénvaló megvizsgálni, hogy az ilyen tevékenységek által generált potenciális egységeket hogyan kell kategorizálni. Helyénvaló továbbá felgyorsítani az emésztőrendszeri fermentációból és a trágyakezelésből származó mezőgazdasági kibocsátásokat csökkentő tevékenységekre vonatkozó kísérleti tanúsítási módszertan kidolgozását a 2026-os bizottsági felülvizsgálat előkészítéseként.

(42) Helyénvaló, hogy a megfelelőségi tanúsítványok és a tanúsított egységek támogassák a meghatározott célra – például az éghajlattal összefüggő és egyéb környezeti, többek között a biológiai sokféleséggel kapcsolatos vállalati állítások igazolására vagy a tanúsított egységek önkéntes szén-dioxid-piacokon keresztüli cseréjére – történő különböző végfelhasználásokat. E célból a Bizottságnak értékelnie kell, és adott esetben jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie arra vonatkozóan, hogy szükség van-e további követelményekre e rendeletnek a Párizsi Megállapodás 6. cikkének (2) és (4) bekezdésében foglalt szabályokhoz és iránymutatásokhoz, valamint az önkéntes szén-dioxid-piacok bevált gyakorlataihoz való hozzáigazítása érdekében. Az említett értékelésben össze kell hasonlítani a módszertani követelményeket, ideértve az alapértékeket, a nyomonkövetési időszakokat, a tevékenységi időszakokat, az addicionalitást, a szivárgást, a szénmegkötés átmeneti jellegét és a felelősséget, valamint foglalkozni kell az engedélyezésre és a megfelelő kiigazításokra vonatkozó követelményekkel. Az értékelésben azt is meg kell határozni, hogy helyénvaló-e minden egyes egységtípus esetében differenciálni a végfelhasználásokat, valamint meg kell határozni az egységek magánszereplők vagy harmadik felek általi használatára vonatkozó releváns követelményeket, többek között az önkéntes szén-dioxid-piacok és a nemzetközi megfelelési rendszerek tekintetében, biztosítva az összhangot a vonatkozó uniós jogi aktusokkal, például az (EU) 2018/1999 és az (EU) 2021/1119 rendelettel, valamint az (EU) 2022/2464 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel²², a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti, nemzetközi szinten átadott mérséklési eredményeknek az (EU) 2018/1999 rendelet 40. cikkében említett nyilvántartásával, valamint a környezetbarát jellegre vonatkozó kifejezett állítások alátámasztásáról és ismertetéséről szóló, jövőbeli irányelvvel.

²² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2464 irányelve (2022. december 14.) az 537/2014/EU rendeletnek, a 2004/109/EK irányelvnek, a 2006/43/EK irányelvnek és a 2013/34/EU irányelvnek a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolás tekintetében történő módosításáról (HL L 322., 2022.12.16., 15. o.).

- (43) Mivel ezen rendelet célját, nevezetesen a magas színvonalú szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás magas színvonalú csökkentésének az előmozdítását, és ezzel párhuzamosan a zöldre mosás kockázatának minimálisra csökkentését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) E rendelet célja, hogy az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott célkitűzések és célértékek teljesítése céljából, az összes ágazatban megvalósuló tartós kibocsátáscsökkentést kiegészítve elősegítse és ösztönözze a tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbonszállítás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás üzemeltetők vagy üzemeltetők csoportjai általi alkalmazását. Ebből a célból e rendelet önkéntes uniós keretrendszert hoz létre a szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás csökkentésének a tanúsítására azáltal, hogy megállapítja a következőket:
- a) az Unióban végzett tevékenységekre vonatkozó minőségi kritériumok;
 - b) a tevékenységek által generált szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás tevékenységek által generált csökkentésének az ellenőrzésére és tanúsítására vonatkozó szabályok;
 - c) a tanúsítási rendszerek működésére és Bizottság általi elismerésére vonatkozó szabályok;
 - d) a tanúsított egységek kibocsátására és használatára vonatkozó szabályok.

- (2) E rendelet arra irányul, hogy támogassa a Párizsi Megállapodás szerinti uniós célkitűzések, különösen az (EU) 2021/1119 rendeletben megállapított, legkésőbb 2050-re teljesítendő klímasemlegességi célkitűzés kollektív elérését. Ennek megfelelően az e rendelet alapján történő valamennyi szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás e rendelet alapján történő valamennyi csökkentésének az Unió nemzetileg meghatározott hozzájárulásának és éghajlat-politikai célkitűzéseinek a teljesítéséhez kell hozzájárulnia, és az nem járulhat hozzá harmadik felek nemzetileg meghatározott hozzájárulásaihoz vagy nemzetközi megfelelési rendszerekhez.
- (3) E rendelet nem alkalmazandó a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó kibocsátásokra, kivéve az olyan bioüzemanyagokból, folyékony bio-energiahordozókból és biomasszából előállított üzemanyagokból származó szén-dioxid-kibocsátás leválasztását és tárolását, amelyek teljesítik az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat a 2003/87/EK irányelv 14. cikkében említett végrehajtási jogi aktusokban foglaltak szerinti, a 2003/87/EK irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt, a 2003/87/EK irányelv IV. mellékletével összhangban.

2 cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „szén-dioxid-eltávolítás”: a szén-dioxid légkörből történő, antropogén eltávolítása és geológiai, szárazföldi vagy óceáni tározókban, illetve tartós termékekben való tartós tárolása;

2. „talajból származó kibocsátás csökkentése”: az (EU) 2018/841 rendelet I. melléklete B. szakaszának e) és f) pontjában felsoroltak szerinti biogén széntárolókból származó nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése, vagy az IPCC szerinti „Mezőgazdaság” forráskategória 3D. alkategóriájából (Mezőgazdasági talajok) származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése, az (EU) 2018/1999 rendelettel és az annak alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal összhangban meghatározva, amennyiben a vonatkozó tevékenység összességében véve csökkenti a talaj képezte széntárolókból származó szén-dioxid-kibocsátást, vagy növeli a biogén széntárolókba irányuló szén-dioxid-eltávolítást;
3. „tevékenység”: valamely üzemeltető vagy üzemeltetők valamely csoportja által végzett egy vagy több olyan gyakorlat vagy folyamat, amely tartós szén-dioxid-eltávolítást, karbonszállítás vagy termékekben való szén-dioxid-tárolás révén történő átmeneti szén-dioxid-eltávolítást, illetve a talajból származó kibocsátás karbonszállítás révén történő csökkentését eredményezi, amennyiben e karbonszállítás összességében véve csökkenti a talaj képezte széntárolókból származó szén-dioxid-kibocsátást, vagy növeli a biogén széntárolókba irányuló szén-dioxid-eltávolítást;
4. „biogén széntároló”: az (EU) 2018/841 rendelet I. melléklete B. szakaszának a)–f) pontjában felsoroltak szerinti élő biomassza, avar, holtfa, holt szerves anyagok, ásványi talajok és szerves talajok;

5. „üzemeltető”: bármely olyan természetes vagy jogi személy vagy közjogi szerv, aki, illetve amely valamely tevékenységet végez vagy ellenőriz, vagy akire, illetve amelyre meghatározó gazdasági hatáskört ruháztak a tevékenység technikai működését illetően; karbongazdálkodási tevékenység esetében az üzemeltető az (EU) 2021/2115 rendelet 3. cikkének 1. pontjában meghatározott mezőgazdasági termelő, a szárazföldi vagy part menti környezetben tevékenységet folytató bármely más gazdálkodó, a nemzeti jogban meghatározott erdőtulajdonos vagy -gazdálkodó vagy valamely illetékes közjogi szerv;
6. „üzemeltetők csoportja”: legalább két üzemeltetőt képviselő jogi személy, amely felelősséggel tartozik annak biztosításáért, hogy ezek az üzemeltetők megfelelnek e rendeletnek;
7. „tevékenységi időszak”: az az időszak, amely alatt a tevékenység szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszonnal vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszonnal jár, és amelyet az alkalmazandó tanúsítási módszertan meghatároz;
8. „nyomonkövetési időszak”: az az időszak, amely alatt az üzemeltető vagy az üzemeltetők csoportja nyomon követi a talajból származó kibocsátás csökkentését vagy a szén tárolását, amely legalább a tevékenységi időszakot lefedi, és amely az alkalmazandó tanúsítási módszertanban kerül meghatározásra;
9. „tartós szén-dioxid-eltávolítás”: bármely olyan gyakorlat vagy folyamat, amely – normál körülmények között és megfelelő gazdálkodási gyakorlatok alkalmazásával – leválasztja és több évszázadon át tárolja a légköri vagy biogén szenet, a termékekben vegyileg tartósan kötött formában található szén-dioxidot is beleértve, és amelyhez nem társul növelt hatékonyságú szénhidrogén-kitermelés;

10. „karbondioxid-gazdálkodás”: bármely olyan, legalább ötéves tevékenységi időszak alatt végzett gyakorlat vagy folyamat, amely szárazföldi vagy parti környezetgazdálkodáshoz kapcsolódik, és amely a légköri vagy a biogén szén leválasztását és biogén széntárolókban való átmeneti tárolását vagy a talajból származó kibocsátások csökkentését eredményezi;
11. „termékekben való szén-dioxid-tárolás”: bármely olyan gyakorlat vagy folyamat, amely leválasztja és legalább 35 éven át tartós termékekben tárolja a légköri vagy biogén szenet, lehetővé teszi a tárolt szén-dioxid helyszíni nyomon követését, és amelyet tanúsítanak a nyomonkövetési időszak alatt;
12. „termékekben vegyileg tartósan kötött formában található szén-dioxid”: valamely termékben vegyileg tartósan tárolt olyan szén-dioxid, amely e jellegéből fakadóan a termék rendeltetésszerű használata mellett – bármely olyan szokásos tevékenységet is beleértve, amelyre a termék életciklusát követően kerül sor – nem kerül a légkörbe, összhangban a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3b) bekezdésével;
13. „szén-dioxid geológiai tárolása”: a szén-dioxidnak a 2009/31/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott geológiai tárolása;
14. „tanúsító szerv”: olyan akkreditált vagy elismert, független megfelelőségértékelő szervezet, amely megállapodást kötött valamely tanúsítási rendszerrel tanúsítási ellenőrzések elvégzésére és megfelelőségi tanúsítványok kiadására;
15. „tanúsítási rendszer”: olyan szervezet, amely tanúsítja, hogy a tevékenységek és az üzemeltetők megfelelnek az e rendeletben meghatározott minőségi kritériumoknak és tanúsítási szabályoknak;

16. „tanúsítási ellenőrzés”: a tanúsító szerv által végzett ellenőrzés;
17. „újratanúsítási ellenőrzés”: a tanúsító szerv által kiállított megfelelőségi tanúsítvány megújítása során végzett ellenőrzés;
18. „megfelelőségi tanúsítvány”: a tanúsító szerv által kiadott megfelelőségi nyilatkozat, amely tanúsítja, hogy valamely tevékenység megfelel e rendeletnek;
19. „tartós szén-dioxid-eltávolítás egysége”: tanúsított tartós szén-dioxid-eltávolításból eredő olyan nettó haszon egy metrikus tonna szén-dioxid-egyenértéke, amely tartós szén-dioxid-eltávolítási tevékenységből származik, és amelyet egy tanúsítási rendszer a tanúsítási nyilvántartásában vagy – adott esetben – a 12. cikkben előírt uniós nyilvántartásban nyilvántartásba vett;
20. „talajból származó kibocsátás csökkentésének egysége”: talajból származó kibocsátás tanúsított csökkentéséből eredő olyan nettó haszon egy metrikus tonna szén-dioxid-egyenértéke, amely karbongazdálkodás tevékenységből származik, és amelyet egy tanúsítási rendszer a tanúsítási nyilvántartásában vagy – adott esetben – a 12. cikkben előírt uniós nyilvántartásban nyilvántartásba vett;
21. „visszakerülés”: a szén-dioxid geológiai tárolása esetében a 2009/31/EK irányelv 3. cikkének 5. pontjában meghatározottak szerinti szivárgás, más tevékenységek esetében pedig az adott tevékenység keretében leválasztott és tárolt szén-dioxid szándékolt vagy nem szándékolt visszajutása a légkörbe;

22. „karbongazdálkodás révén történő szénmegkötés egysége”: tanúsított átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő olyan nettó haszon egy metrikus tonna szén-dioxid-egyenértéke, amely karbongazdálkodási tevékenységből származik, és amelyet egy tanúsítási rendszer a tanúsítási nyilvántartásában vagy – esettől függően – a 12. cikkben előírt uniós nyilvántartásban nyilvántartásba vett;
23. „termékekben való szén-dioxid-tárolás egysége”: tanúsított átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő olyan nettó haszon egy metrikus tonna szén-dioxid-egyenértéke, amely termékekben való szén-dioxid-tárolással kapcsolatos tevékenységből származik, és amelyet egy tanúsítási rendszer a tanúsítási nyilvántartásában vagy – esettől függően – a 12. cikkben előírt uniós nyilvántartásban nyilvántartásba vett.

3. cikk

Tanúsításra való jogosultság

A szén-dioxid-eltávolítás és a talajból származó kibocsátás csökkentése akkor jogosult az e rendelet szerinti tanúsításra, ha mindkét alábbi feltételnek megfelel:

- a) olyan tevékenységből származik, amely megfelel a 4–7. cikkben meghatározott minőségi kritériumoknak;
- b) a 9. cikkkel összhangban független ellenőrzés tárgyát képezi.

2. fejezet

Minőségi kritériumok

4. cikk

Számszerűsítés

- (1) A tartós szén-dioxid-eltávolítási tevékenységnek a tartós szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszonnal kell járnia, amely a következő képlet segítségével számszerűsítendő:

$$\text{a tartós szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszon} = CR_{\text{baseline}} - CR_{\text{total}} - GHG_{\text{associated}} > 0,$$

ahol:

- a) a CR_{baseline} az alapérték szerinti szén-dioxid-eltávolítás mennyisége;
- b) a CR_{total} a tevékenység során eltávolított összes szén-dioxid mennyisége;
- c) a $GHG_{\text{associated}}$ a közvetlen és közvetett üvegházhatásúgáz-kibocsátás olyan növekedése a tevékenység teljes életciklusa során, amely a tevékenység végrehajtásának tulajdonítható – a közvetett földhasználat-változást is beleértve –, és amelyet adott esetben az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokban meghatározott protokollokkal és a 2006. évi IPCC-iránymutatások esetleges további finomításaival összhangban számítanak ki.

(2) A karbondioxid-kezelési tevékenységnek az átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszonnal vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszonnal kell járnia, amely a következő képletek segítségével számszerűsítendő:

a) az átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszon = $CR_{\text{baseline}} - CR_{\text{total}} - GHG_{\text{associated}} > 0$,

ahol:

- i. a CR_{baseline} az alapérték szerinti szén-dioxid-eltávolítás mennyisége;
- ii. a CR_{total} a tevékenység során eltávolított összes szén-dioxid mennyisége;
- iii. a $GHG_{\text{associated}}$ a közvetlen és közvetett üvegházhatásúgáz-kibocsátás olyan növekedése a tevékenység teljes életciklusa során, amely kibocsátás a tevékenység végrehajtásának tulajdonítható – a közvetett földhasználat-változást is beleértve –, és amelyet adott esetben az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokban meghatározott protokollokkal és az ugyanazon 2006. évi IPCC-iránymutatások esetleges további finomításaival összhangban számítanak ki;

- b) a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszon = $LSE_{baseline} - LSE_{total} + ASE_{baseline} - ASE_{total} - GHG_{associated} > 0$,

ahol:

- i. az $LSE_{baseline}$ a talajból származó, az alapérték szerinti kibocsátás mennyisége;
- ii. az LSE_{total} a tevékenység talajból származó összes kibocsátás mennyisége;
- iii. az $ASE_{baseline}$ a mezőgazdasági talajokból származó, az alapérték szerinti kibocsátás mennyisége;
- iv. az ASE_{total} a tevékenység mezőgazdasági talajokból származó összes kibocsátás mennyisége;
- v. a $GHG_{associated}$ a közvetlen és közvetett üvegházhatásúgáz-kibocsátás olyan növekedése a tevékenység teljes életciklusa során, amely a tevékenység végrehajtásának tulajdonítható – a közvetett földhasználat-változást is beleértve –, és amelyet adott esetben az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokban meghatározott protokollokkal és az ugyanazon 2006. évi IPCC-iránymutatások esetleges további finomításaival összhangban számítanak ki.

A $CR_{baseline}$ és a CR_{total} szerinti mennyiségek az (EU) 2018/841 rendelet hatálya alá tartozó nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésnek felelnek meg.

Az $LSE_{baseline}$ és az LSE_{total} szerinti mennyiségek az (EU) 2018/841 rendelet I. melléklete B. szakaszának e) és f) pontjában felsoroltak szerinti biogén széntárolókból származó nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak felelnek meg.

Az $ASE_{baseline}$ és az ASE_{total} szerinti mennyiségek az IPCC szerinti „Mezőgazdaság” forráskategória 3.D. alkategóriájából (Mezőgazdasági talajok) származó kibocsátásnak felelnek meg.

- (3) Az alkalmazandó tanúsítási módszertanok keretében elő kell írni a (2) bekezdésben említett összes mennyiségnek az egyes üvegházhatású gázok szerinti lebontását.
- (4) Ha a talajból származó kibocsátások olyan tevékenység következtében nőnek, amely karbongazdálkodás révén átmeneti szén-dioxid-eltávolítást eredményez, azokat számszerűsíteni kell és be kell számítani a szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszonba. Így különösen, az (EU) 2018/841 rendelet I. melléklete B. szakaszának e) és f) pontjában felsoroltak szerinti biogén széntárolókból származó kibocsátások számszerűsítése és jelentése a CR_{total} érték részeként, az IPCC szerinti „Mezőgazdaság” forráskategória 3.D. alkategóriájából (Mezőgazdasági talajok) származó kibocsátások számszerűsítése és jelentése pedig a $GHG_{associated}$ érték részeként történik.

Ha a talajból származó kibocsátások olyan tevékenység következtében csökkennek, amely karbondioxid-eltávolítás révén átmeneti szén-dioxid-eltávolítást eredményez, azokat számszerűsíteni és jelenteni kell, valamint a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszonként kell elszámolni.

Amennyiben egy adott tevékenység mind az átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszonnal, mind a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszonnal jár, a vonatkozó módszertanban meg kell határozni a tevékenységnek tulajdonítható kapcsolódó közvetlen és közvetett üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra vonatkozó felosztási szabályokat.

- (5) A termékekben való szén-dioxid-tárolással kapcsolatos tevékenységnek az átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszonnal kell járnia, amely a következő képlet segítségével számszerűsítendő:

$$\text{az átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszon} = CR_{\text{baseline}} - CR_{\text{total}} - GHG_{\text{associated}} > 0,$$

ahol:

- a) a CR_{baseline} az alapérték szerinti szén-dioxid-eltávolítás mennyisége;
- b) a CR_{total} a tevékenység során eltávolított összes szén-dioxid mennyisége;
- c) a $GHG_{\text{associated}}$ a közvetlen és közvetett üvegházhatásúgáz-kibocsátás olyan növekedése a tevékenység teljes életciklusa során, amely kibocsátás a tevékenység végrehajtásának tulajdonítható – a közvetett földhasználat-változást is beleértve –, és amelyet adott esetben az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokban meghatározott protokollokkal és az ugyanazon 2006. évi IPCC-iránymutatások esetleges további finomításaival összhangban számítanak ki.

- (6) Az (1)-(5) bekezdésben említett mennyiségekhez nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés esetén negatív előjelet (-), nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás esetén pedig pozitív előjelet (+) kell rendelni; ezeket tonna CO₂-egyenértékben kell kifejezni.
- (7) A tartós szén-dioxid-eltávolítást, a karbonszállítást és a termékekben való szén-dioxid-tárolás révén történő átmeneti szén-dioxid-eltávolítást, a talajból származó kibocsátás csökkentését, valamint a kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátást releváns, konzervatív, pontos, teljes, következetes, átlátható és összehasonlítható módon kell számszerűsíteni, a rendelkezésre álló legújabb tudományos bizonyítékokkal összhangban. A nyomon követésnek az alkalmazandó tanúsítási módszertanokban meghatározott szabályok szerinti távérzékeléssel vagy modellezéssel végzett helyszíni mérések megfelelő kombinációján kell alapulnia.
- (8) Az (1), a (2) és az (5) bekezdésben említett alapértéknek nagymértékben reprezentatívnak kell lennie a hasonló társadalmi, gazdasági, környezeti, technológiai és szabályozási körülmények esetén alkalmazott összehasonlítható gyakorlatok és folyamatok szokásos teljesítménye tekintetében, és figyelembe kell vennie a földrajzi kontextust, beleértve a helyi talaj- és éghajlati adottságokat, valamint szabályozási feltételeket is („szabványosított alapérték”).
- (9) A szabványosított alapértéket a Bizottság határozza meg a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított, alkalmazandó tanúsítási módszertanokban.

A Bizottság – a változó szabályozási körülményekre és a rendelkezésre álló legújabb tudományos bizonyítékokra figyelemmel – legalább ötévente felülvizsgálja és adott esetben aktualizálja a szabványosított alapértéket. Az aktualizált szabványosított alapérték csak arra a tevékenységre alkalmazandó, amely esetében a tevékenységi időszak az alkalmazandó tanúsítási módszertan hatálybalépését követően kezdődik meg.

- (10) A (8) bekezdéstől eltérve, amennyiben az alkalmazandó tanúsítási módszertan ezt kellőképpen indokolja – többek között adathiány miatt, vagy abból kifolyólag, hogy nem áll rendelkezésre elegendő összehasonlítható tevékenység –, az üzemeltetőnek a konkrét tevékenység egyedi teljesítményének megfelelő alapértéket kell használnia (a továbbiakban: a tevékenység-specifikus alapérték).
- (11) A tevékenység-specifikus alapértékeket rendszeres időközönként, minden egyes tevékenységi időszak kezdetén aktualizálni kell, kivéve, ha a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott alkalmazandó tanúsítási módszertanokban ez másként szerepel.
- (12) A tartós szén-dioxid-eltávolításnak, a karbongazdálkodás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás révén történő átmeneti szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás csökkentésének a számszerűsítése során – konzervatív módon és az elismert statisztikai megközelítésekkel összhangban – figyelembe kell venni a bizonytalanságokat. A szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás csökkentésének a számszerűsítésével kapcsolatos bizonytalanságokat megfelelően jelteni kell.

- (13) Az olyan átmeneti szén-dioxid-eltávolítás számszerűsítésének és a talajból származó kibocsátás olyan csökkentése számszerűsítésének a támogatása érdekében, amely karbongazdálkodási tevékenység révén valósul meg, az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának – amennyiben megvalósítható – az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal és az ugyanazon 2006. évi IPCC-iránymutatások pontosításával összhangban álló 3. szintű módszertanok alkalmazása alapján, és az üvegházhatású gázoknak – az (EU) 2018/841 rendelet és az (EU) 2018/1999 rendelet V. mellékletének 3. része szerinti – nemzeti jegyzékeivel összeegyeztethető módon adatokat kell gyűjtenie a szén-dioxid-eltávolításról és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásról.

5. cikk

Addicionalitás

- (1) Minden tevékenységnek kiegészítő jellegűnek kell lennie. E célból mindkét alábbi kritériumnak meg kell felelnie:
- a) túlmutat az uniós és a nemzeti jogszabályi követelményeken az egyéni üzemeltetők szintjén;
 - b) az e rendelet szerinti tanúsítás ösztönző hatása szükséges ahhoz, hogy a tevékenység pénzügyileg életképesse váljon.
- (2) Szabványosított alapérték alkalmazása esetén az (1) bekezdés szerinti kiegészítő jelleg teljesítettnek tekintendő.

Tevékenységspecifikus alapérték alkalmazása esetén az e cikk (1) bekezdése szerinti kiegészítő jelleget egyedi adicionalitási vizsgálatok útján kell igazolni, összhangban a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott alkalmazandó tanúsítási módszertanokkal.

6. cikk

Tárolás, nyomon követés és felelősség

- (1) Az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának igazolnia kell, hogy adott tevékenység tartós szén-dioxid-tárolást eredményez, vagy a szén-dioxid hosszú távú tárolására irányul.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása tekintetében az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának:
 - a) nyomonkövetési szabályok, valamint a nyomonkövetési időszakban felmerülő, azonosított visszakerülési kockázatok mérséklésére vonatkozó szabályok hatálya alá kell tartoznia;
 - b) a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott alkalmazandó tanúsítási módszertanokkal összhangban lévő megfelelő felelősségi mechanizmusok útján felelősséggel kell tartoznia az adott tevékenység keretében leválasztott és tárolt szén-dioxidnak a tevékenység nyomonkövetési időszaka alatt bekövetkező bármely visszakerülése kezeléséért.
- (3) A (2) bekezdés a) pontjában említett nyomonkövetési szabályoknak:
 - a) a tartós szén-dioxid-eltávolítás esetében összhangban kell állniuk a 2009/31/EK irányelv 13–16. cikkében meghatározott szabályokkal;
 - b) a termékekben vegyileg tartósan kötött formában található szén-dioxid esetében összhangban kell állniuk a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3b) bekezdése alapján elfogadott szabályokkal;

- c) a karbondioxid-ábrándítás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás esetében a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, alkalmazandó tanúsítási módszertanokban megállapított szabályokban kell szerepelniük és e szabályokkal összhangban megfelelően indokoltnak kell lenniük.
- (4) A (2) bekezdés b) pontjában említett felelősségi mechanizmusoknak:
- a) a tartós szén-dioxid-eltávolítás esetében összhangban kell állniuk a 2009/31/EK irányelv 17. és 18. cikkében meghatározott szabályokkal;
 - b) a termékekben vegyileg tartósan kötött formában található szén-dioxid esetében összhangban kell állniuk a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3b) bekezdése alapján elfogadott szabályokkal;
 - c) a karbondioxid-ábrándítás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás esetében a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, alkalmazandó tanúsítási módszertanokban megállapított szabályokban kell szerepelniük és e szabályokkal összhangban megfelelően indokoltnak kell lenniük, és azok kollektív tartalékokat vagy előzetes biztosítási mechanizmusokat is magukban foglalhatnak.
- (5) A szén-dioxid-eltávolítási tevékenység révén eltávolított, majd tárolt szén-dioxid úgy tekintendő, mint amely a nyomonkövetési időszak végén visszakerül a légkörbe, kivéve, ha a szóban forgó nyomonkövetési időszak a tevékenység új tanúsítása révén meghosszabbodik, vagy ha a szén-dioxidot a (3) bekezdés a) és b) pontja, valamint a (4) bekezdés a) és b) pontja szerint tartósan tárolják.
- (6) A talajból származó kibocsátás csökkentését célzó tevékenységekre a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott megfelelő nyomonkövetési szabályoknak és felelősségi mechanizmusoknak kell vonatkozniuk.

7. cikk
Fenntarthatóság

- (1) A tevékenységek nem gyakorolhatnak jelentős mértékű káros hatást a környezetre, és az alábbi fenntarthatósági célkitűzések közül egy vagy több vonatkozásában járulékos előnyökkel járhatnak:
- a) az éghajlatváltozás mérséklése a szén-dioxid-eltávolításból eredő, a 4. cikk (1) bekezdésében említett nettó hasznon, valamint a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő, a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében említett nettó hasznon túl;
 - b) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás;
 - c) a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme;
 - d) a körforgásos gazdaságra való átállás, beleértve a fenntartható forrásból származó bioalapú anyagok hatékony felhasználását;
 - e) a szennyezés megelőzése és kontrollálása;
 - f) a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása, a talajegészséget, valamint a talajromlás elkerülését is beleértve.
- (2) A karbondioxid-kibocsátási tevékenységeknek legalább az (1) bekezdés f) pontjában említett fenntarthatósági célkitűzés vonatkozásában járulékos előnyökkel kell járniuk.

- (3) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából a tevékenységeknek meg kell felelniük a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, alkalmazandó tanúsítási módszertanokban megállapított fenntarthatósági minimumkövetelményeknek.

A fenntarthatósági minimumkövetelményeknek:

- a) figyelembe kell venniük egyaránt az Unión belüli és kívüli hatást, valamint a helyi feltételeket;
 - b) adott esetben összhangban kell állniuk a jelentős károkozás elkerülését célzó elvre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokkal;
 - c) elő kell mozdítaniuk az erdei és mezőgazdasági biomassza-nyersanyagok fenntarthatóságát az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkében a bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiáhozordozókra és a biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozóan meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokkal összhangban.
- (4) Amennyiben az üzemeltető vagy az üzemeltetők csoportja olyan járulékos előnyökről számol be, amelyek az e cikk (3) bekezdésében említett fenntarthatósági minimumkövetelményeken túlmenően járulnak hozzá az e cikk (1) bekezdésében említett fenntarthatósági célkitűzésekhez, meg kell felelniük a 8. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, alkalmazandó tanúsítási módszertanoknak. Az említett tanúsítási módszertanoknak olyan elemeket is magukban kell foglalniuk, amelyek a lehető legnagyobb mértékben ösztönzik a fenntarthatósági minimumkövetelményeken túlmutató járulékos előnyök biztosítását, különösen az e cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett célkitűzés tekintetében.

8. cikk

Tanúsítási módszertanok

- (1) A 4–7. cikkben meghatározott minőségi kritériumoknak való megfelelés érdekében az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának az alkalmazandó tanúsítási módszertant (a továbbiakban: a tanúsítási módszertan) kell használnia.
- (2) A Bizottság a 16. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek a tanúsítási módszertanok megállapítása révén történő kiegészítése céljából, amely módszertanokban meg kell határozni – minden egyes tevékenység vonatkozásában – az I. mellékletben foglalt elemeket.

A Bizottság előre sorolja az azon tevékenységekre vonatkozó tanúsítási módszertanok kidolgozását, amelyek a legelőrehaladottabb állapotban vannak, amelyek potenciálal rendelkeznek a legnagyobb járulékos előnyök biztosítására, illetve amelyek esetében már elfogadtak az említett módszertanok kidolgozása szempontjából releváns uniós jogszabályokat.

A karbongazdálkodási tevékenységek esetében a Bizottság a rangsorolás részeként figyelembe veszi, hogy a tevékenységek hozzájárulnak-e a mezőgazdasági földterületekkel, az erdővel és a tengeri környezettel való fenntartható gazdálkodáshoz.

A termékekben való szén-dioxid-tárolás esetében a Bizottság prioritásként kezeli a faalapú és a bioalapú építési termékekre vonatkozó tanúsítási módszertanokat.

- (3) A (2) bekezdés értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban különbséget kell tenni a tartós szén-dioxid-eltávolításhoz, a karbondioxid-áramlásához és a termékekben való szén-dioxid-tároláshoz kapcsolódó tevékenységek között, és tovább kell differenciálni a tevékenységeket azok jellemzői alapján.

A tanúsítási módszertanoknak:

- a) biztosítaniuk kell a szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás csökkentésének a megalapozottságát és átláthatóságát;
- b) elő kell mozdítaniuk a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmét és helyreállítását;
- c) hozzá kell járulniuk az Unió élelmezésbiztonságának szavatolásához és a földspekuláció elkerüléséhez;
- d) fenntartható módon figyelembe kell venniük a mezőgazdasági termelők, valamint az erdőtulajdonosok és -gazdálkodók versenyképességét az Unióban, különösen a kisüzemi üzemeltetők esetében;
- e) elő kell mozdítaniuk a biomassza fenntarthatóságát az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkében a bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiahordozókra és a biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozóan meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokkal összhangban;
- f) biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti hatóságok – az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (3) bekezdésével összhangban – következetesen alkalmazzák a biomassza lépcsőzetes felhasználásának elvét;
- g) biztosítaniuk kell a biomassza-nyersanyagok iránti nem fenntartható kereslet elkerülését;

- h) minimalizálniuk kell az üzemeltetőkre – különösen a kisüzemi üzemeltetőkre – háruló adminisztratív és pénzügyi terheket, a tanúsítási eljárást pedig a lehető legegyszerűbbé és könnyen használhatóvá kell tenniük;
 - i) biztosítaniuk kell, hogy a visszakerülés eseteit megfelelő felelősségi mechanizmusok, például kollektív tartalékok vagy előzetes biztosítási mechanizmusok révén, végső esetben pedig az egységek közvetlen törlése útján kezeljék.
- (4) A (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor a Bizottság figyelembe veszi:
- a) a vonatkozó uniós és nemzeti jogot;
 - b) a vonatkozó uniós, nemzeti és nemzetközi tanúsítási módszertanokat és szabványokat; valamint
 - c) a rendelkezésre álló legjobb tudományos bizonyítékokat.

3. fejezet

Tanúsítás

9. cikk

A megfelelés tanúsítása

- (1) Az e rendeletnek való megfelelés tanúsításának kérelmezéséhez az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának kérelmet kell benyújtania valamely tanúsítási rendszerhez.

E kérelem elfogadását követően az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának be kell nyújtania a tanúsító szervhez egy olyan tevékenységi tervet, amely magában foglalja a 4–7. cikknek való megfelelést alátámasztó bizonyítékokat, a szén-dioxid-eltávolításból vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő, a tevékenység által generált várt nettó hasznot és a nyomonkövetési tervet.

Az üzemeltetők csoportjának azt is meg kell határoznia, hogy miként kerül sor a tanácsadási szolgáltatások nyújtására, különösen ami a szolgáltatások kisüzemi karbongazdálkodási üzemeltetők részére történő biztosítását illeti.

A karbongazdálkodási tevékenységek vonatkozásában a tagállamok az (EU) 2021/2115 rendelet 15. cikkében említett mezőgazdasági tanácsadási szolgáltatások keretében tanácsadást biztosíthatnak a mezőgazdasági termelők részére.

A karbongazdálkodásra vonatkozó releváns adatbázisok interoperabilitásának elősegítése érdekében a tagállamok adott esetben belefoglalhatják az (EU) 2021/2116 rendelet 68. cikkében említett mezőgazdasági parcellaazonosító rendszerbe az e rendelet II. mellékletében felsorolt kulcsfontosságú információkat, beleértve a karbongazdálkodási tevékenységgel kapcsolatos gazdálkodási gyakorlatokat, a tevékenység kezdő és záró dátumát, a megfelelőségi tanúsítvány egyedi számát vagy kódját, valamint a tanúsító szerv és a tanúsítási rendszer nevét.

- (2) A tanúsítási rendszernek tanúsító szervet kell kijelölnie, amelynek tanúsítási ellenőrzést kell végeznie annak ellenőrzése céljából, hogy az e cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott információk pontosak és megbízhatóak, valamint annak megerősítése érdekében, hogy a tevékenység megfelel a 4–7. cikknek.

Amennyiben az említett tanúsítási ellenőrzés eredményeként megerősítésre került az e cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott információk megfelelősége, a tanúsító szervnek egy összefoglalót is tartalmazó tanúsítási ellenőrzési jelentést, valamint egy – legalább a II. mellékletben meghatározott információkat tartalmazó – megfelelőségi tanúsítványt kell kibocsátania.

A tanúsítási rendszernek felül kell vizsgálnia a tanúsítási ellenőrzési jelentést és a megfelelőségi tanúsítványt, továbbá a tanúsítási nyilvántartásában vagy – a 12. cikkben előírt uniós nyilvántartás (a továbbiakban: az uniós nyilvántartás) létrehozását követően – az uniós nyilvántartásban nyilvánosan elérhetővé kell tennie egyrészt a tanúsítási ellenőrzési jelentést – teljes terjedelmében, vagy amennyiben az a bizalmas üzleti adatok bizalmas jellegének megőrzése érdekében szükséges, összefoglaló formájában –, másrészt pedig a megfelelőségi tanúsítványt.

- (3) A tanúsító szervnek legalább ötévente vagy – amennyiben az alkalmazandó tanúsítási módszertan az adott tevékenység jellemzői alapján ekként rendelkezik – gyakrabban újratanúsítási ellenőrzéseket kell végeznie annak újbóli megerősítése érdekében, hogy a tevékenység megfelel a 4–7. cikknek, valamint a szén-dioxid-eltávolításból eredő, a tevékenység által generált nettó haszonnak vagy a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő, a tevékenység által generált nettó haszonnak az ellenőrzése érdekében. Az említett újratanúsítási ellenőrzés eredményeként, a tanúsító szervnek egy összefoglalót is tartalmazó újratanúsítási ellenőrzési jelentést és adott esetben egy aktualizált megfelelőségi tanúsítványt kell kiadnia.

A tanúsítási rendszernek felül kell vizsgálnia az újratanúsítási ellenőrzési jelentést és az aktualizált megfelelőségi tanúsítványt, és tanúsítási nyilvántartásában vagy – az uniós nyilvántartás létrehozását követően – az uniós nyilvántartásban nyilvánosan elérhetővé kell tennie az újratanúsítási ellenőrzési jelentést – teljes terjedelmében, vagy amennyiben az a bizalmas üzleti adatok bizalmas jellegének megőrzése érdekében szükséges, összefoglaló formájában –, valamint az aktualizált megfelelőségi tanúsítványt.

A tanúsítási rendszer tanúsítási nyilvántartásának vagy – az uniós nyilvántartás létrehozását követően – az uniós nyilvántartásnak az újratanúsítási ellenőrzés nyomán elkészülő aktualizált megfelelőségi tanúsítvány alapján kell kibocsátania a tanúsított egységeket.

- (4) Az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának támogatnia kell a tanúsító szervet a tanúsítási és újratanúsítási ellenőrzések során, különösen azáltal, hogy hozzáférést biztosít a tevékenység helyszínéhez, valamint rendelkezésre bocsát minden, az említett tanúsító szerv által megkért adatot és dokumentumot.

- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) bekezdésében említett tevékenységi terv és nyomonkövetési terv, valamint az e cikk (2) és (3) bekezdésben említett tanúsítási ellenőrzési és újratanúsítási ellenőrzési jelentések szerkezetének, formátumának és technikai részleteinek a meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

10. cikk

Tanúsító szervek

- (1) A tanúsítási rendszerek által kijelölt tanúsító szerveket a 765/2008/EK rendelet szerinti nemzeti akkreditáló testületnek akkreditálnia kell, vagy valamely illetékes nemzeti hatóságnak kell e rendelet hatálya vagy a tanúsítási rendszer konkrét hatálya tekintetében hatáskörrel rendelkezőként elismernie.
- (2) Biztosítani kell, hogy a tanúsító szervek:
- a) hatáskörrel rendelkezzenek a tanúsítási és újratanúsítási ellenőrzések elvégzéséhez;
 - b) jogilag és pénzügyileg függetlenek legyenek az üzemeltetőktől vagy az üzemeltetők csoportjától; és
 - c) az e rendeletben előírt tevékenységeket közérdekből végezzék.
- (3) A (2) bekezdés b) pontjának alkalmazása céljából a tanúsító szervek vagy azok részei:
- a) nem lehetnek üzemeltetők vagy üzemeltetők csoportjai, üzemeltetőknek vagy az üzemeltetők csoportjának a tulajdonosai, illetve nem állhatnak azok tulajdonában;

b) nem állhatnak olyan kapcsolatban üzemeltetőkkel vagy üzemeltetők csoportjaival, amely befolyásolhatná függetlenségüket és pártatlanságukat.

(4) A tanúsító szervek működését a tagállamok felügyelik.

A tanúsító szervek az illetékes nemzeti hatóságok kérésére kötelesek benyújtani a működésük felügyeletéhez szükséges minden releváns információt, beleértve a tanúsítási és újratanúsítási ellenőrzések dátumát, időpontját és helyszínét.

Amennyiben a tagállamok meg nem felelési problémákat tárnak fel, erről haladéktalanul tájékoztatják a tanúsító szervet és az érintett tanúsítási rendszert.

A meg nem felelési problémákról szóló tájékoztatást közzé kell tenni a tanúsítási nyilvántartásban vagy – az uniós nyilvántartás létrehozását követően – az uniós nyilvántartásban.

4. fejezet

Tanúsítási rendszerek

11. cikk

A tanúsítási rendszerek működése

(1) Az e rendeletnek való megfelelés igazolása érdekében az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának részt kell vennie egy, a Bizottság által a 13. cikknek megfelelően elismert tanúsítási rendszerben.

- (2) A tanúsítási rendszereknek megbízható és átlátható szabályok és eljárások alapján, független módon kell működniük, különösen a belső irányítás és nyomon követés, a panaszok és a fellebbezések kezelése, az érdekelt felekkel folytatott konzultáció, az információk átláthatósága és közzététele, a tanúsító szervek kijelölése és képzése, a meg nem felelési problémák kezelése, valamint a tanúsítási nyilvántartások létrehozása és vezetése tekintetében.

A tanúsítási rendszereknek átlátható díjakat kell megállapítaniuk, és az említett díjakra vonatkozó információkat könnyen hozzáférhetővé kell tenniük az üzemeltetők számára, többek között azáltal, hogy közzéteszik azokat a honlapjukon.

A tanúsítási rendszereknek könnyen hozzáférhető panasztételi és fellebbezési eljárásokat kell bevezetniük. Az említett eljárásokra vonatkozó információkat nyilvánosan elérhetővé kell tenni a tanúsítási nyilvántartásban, vagy – az uniós nyilvántartás létrehozását követően – az uniós nyilvántartásban.

- (3) A tanúsítási rendszereknek ellenőrizniük kell, hogy az üzemeltető vagy az üzemeltetők csoportja által a megfelelés 9. cikk szerinti tanúsítása céljából benyújtott információk és adatok független ellenőrzés tárgyát képezték-e, és hogy a megfelelés tanúsítása – az újratanúsítási ellenőrzési jelentések elkészítését is beleértve – pontos, megbízható és költséghatékony módon történt-e.

- (4) A tanúsítási rendszereknek a tanúsítási nyilvántartásaikban vagy – az uniós nyilvántartás létrehozását követően – az uniós nyilvántartásban legalább évente közzé kell tenniük a kijelölt tanúsító szervek jegyzékét, amelyben minden egyes tanúsító szervre vonatkozóan fel kell tüntetniük, hogy azt mely nemzeti akkreditáló testület akkreditálta vagy mely illetékes nemzeti hatóság ismerte el, valamint hogy mely illetékes nemzeti hatóság végzi annak nyomon követését.

- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (2), (3) és (4) bekezdése céljából szükséges szerkezetet, formátumot, technikai részleteket és eljárást, és amelyek a Bizottság által elismert valamennyi tanúsítási rendszerre alkalmazandók. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

12. cikk

A tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbondioxid-kódás

és a termékekben való szén-dioxid-tárolás uniós nyilvántartása, valamint a tanúsítási nyilvántartások

- (1) A Bizottság ... [négy évvel e rendelet hatálybalépésének időpontját követően]-ig létrehozza és azt követően megfelelően fenntartja a tartós szén-dioxid-eltávolítás, a karbondioxid-kódás és a termékekben való szén-dioxid-tárolás uniós nyilvántartását abból a célból, hogy a nyilvánosság számára, könnyen elérhetővé módon rendelkezésre bocsássa a tanúsítási eljáráshoz kapcsolódó információkat, amelyek között szerepelniük kell legalább a III. mellékletben meghatározott információknak.

Az uniós nyilvántartás létrehozásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a 2003/87/EK irányelv 30. cikke (5) bekezdésének a) pontjában és az (EU) 2018/841 rendelet 17. cikkének (3) bekezdésében említett jelentéseket.

Az uniós nyilvántartás keretében automatizált rendszereket, köztük elektronikus sablonokat kell használni annak érdekében, hogy a tanúsítási eljáráshoz kapcsolódó információkat – a megfelelőségi tanúsítványokat és az aktualizált megfelelőségi tanúsítványokat is beleértve – biztonságos módon lehessen hozzáférhetővé tenni a nyilvánosság számára, hogy ezáltal lehetővé váljon a tanúsított egységek mennyiségének nyomon követése, valamint hogy el lehessen kerülni a kettős elszámolást.

Az uniós nyilvántartást a felhasználók által fizetendő éves rögzített díjakból kell finanszírozni. Az említett díjaknak az uniós nyilvántartás használatával arányosnak kell lenniük, és kellő mértékűnek kell lenniük ahhoz, hogy megfelelő hozzájárulást lehessen biztosítani az uniós nyilvántartás létrehozása költségeinek és éves működési költségeinek – például a személyzet vagy az informatikai eszközök költségeinek – a fedezéséhez.

Az ilyen díjakból származó forrásokat az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 21. cikke (5) bekezdésének alkalmazása céljából külső címzett bevételnek kell tekinteni. Ennek a bevételnek mindenekelőtt az informatikai eszközök, szolgáltatások és biztonság a költségeit – beleértve a műveleti és az engedélyezési rendszerek költségeit is –, továbbá az uniós nyilvántartás vezetésével foglalkozó személyzet költségeit kell fedeznie.

- (2) A Bizottság a 16. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e cikk kiegészítése céljából, amelyekben megállapítja az uniós nyilvántartásra vonatkozó szükséges követelményeket, beleértve a tanúsított egységekkel való kereskedés megfelelő felügyeletét biztosító szabályokat, valamint azokat a tényezőket, amelyeket az e cikk (1) bekezdésében említett díjak szintjének és behajtásának meghatározásakor figyelembe kell venni.

Az alkalmazás naptári évét megelőző év minden utolsó negyedévében a Bizottság elfogad egy vagy több végrehajtási jogi aktust az e cikk (1) bekezdésében említett díjak – az adott naptári évre alkalmazandó – egyedi összegének meghatározása vagy felülvizsgálata céljából.

- (3) Az uniós nyilvántartás létrehozásáig a tanúsítási rendszereknek tanúsítási nyilvántartásokat kell létrehozniuk és megfelelően fenntartaniuk abból a célból, hogy nyilvánosan hozzáférhetővé lehessen tenni a tanúsítási eljáráshoz kapcsolódó információkat – a megfelelőségi tanúsítványokat és az aktualizált megfelelőségi tanúsítványokat is beleértve –, amely nyilvántartásokban szerepelniük kell legalább a III. mellékletben meghatározott információknak, hogy ezáltal lehetővé váljon a 9. cikkkel összhangban tanúsított egységek mennyiségének a nyomon követése.

A tanúsítási nyilvántartások keretében automatizált rendszereket – köztük elektronikus sablonokat – kell használni, és a tanúsítási nyilvántartásoknak interoperábilisnak kell lenniük más elismert tanúsítási rendszerek nyilvántartásaival, hogy ezáltal el lehessen kerülni a kettős elszámolást.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a tanúsítási nyilvántartásoknak, valamint a – többek között az e bekezdésben említett – tanúsított egységek nyilvántartásba vételének, birtoklásának vagy használatának a szerkezetét, formátumát és technikai részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (4) A tanúsítási nyilvántartások vagy – a létrehozását követően – az uniós nyilvántartás csak azt követően bocsáthatnak ki tanúsított egységeket, hogy – újratanúsítási ellenőrzés eredményeként kiadott érvényes megfelelőségi tanúsítvány által igazolt módon – sor került szén-dioxid-eltávolításból eredő nettó haszon vagy talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő nettó haszon generálására.

Egyetlen tanúsított egység sem bocsátható ki többször, és egy adott tanúsított egységet egyetlen időpontban sem használhat több természetes vagy jogi személy.

A tartós szén-dioxid-eltávolítás egységeinek, a karbondioxid-áramlás révén történő szénmegkötés egységeinek, a termékekben való szén-dioxid-tárolás egységeinek és a talajból származó kibocsátás csökkentése egységeinek mindenkor el kell különbözniük egymástól.

- (5) A karbondioxid-áramlás révén történő szénmegkötés egységei és a termékekben való szén-dioxid-tárolás egységei érvényességének az adott tevékenység nyomonkövetési időszakának végén le kell járnia, és a szóban forgó egységeket törölni kell a tanúsítási nyilvántartásból vagy – a létrehozását követően – az uniós nyilvántartásból, kivéve, ha az eltávolított szén-dioxid hosszú távú tárolását az alkalmazandó tanúsítási módszertanban meghatározott szabályokkal összhangban végzett, folyamatos nyomon követés bizonyítja.

13. cikk

A tanúsítási rendszerek elismerése

- (1) Az üzemeltető vagy az üzemeltetők csoportja csak a Bizottság által határozattal elismert tanúsítási rendszereket használhat az e rendeletnek való megfelelés igazolására. Az ilyen határozatok érvényességének időtartama legfeljebb öt év, és azokat nyilvánosan elérhetővé kell tenni az uniós nyilvántartásban.
- (2) A tagállamok értesítik a Bizottságot a nyilvános tanúsítási rendszer elismerése iránti kérelelről.

A magán tanúsítási rendszerek jogi képviselője értesíti a Bizottságot a magán tanúsítási rendszer elismerése iránti kérelelről.

- (3) A Bizottság a tanúsítási rendszerrel folytatott megfelelő konzultációt követően hatályon kívül helyezheti az említett rendszer e cikk (1) bekezdése szerinti elismeréséről szóló határozatot, ha a tanúsítási rendszer nem alkalmazza a 11. cikk (5) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott szabályokat.

Amennyiben egy tagállam vagy bármely más érdekelt fél kellően megalapozott kétségeit fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy egy tanúsítási rendszer nem a 11. cikk (5) bekezdésében említett, az e cikk (1) bekezdése szerinti határozatok alapjául szolgáló végrehajtási jogi aktusokban meghatározott szabályoknak megfelelően működik, a Bizottság megvizsgálja az ügyet, és megteszi a megfelelő intézkedéseket, a vonatkozó határozat hatályon kívül helyezését is beleértve.

- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett elismerési, illetve értesítési eljárás szerkezetét, formátumát és technikai részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

14. cikk

Jelentéstételi követelmények

- (1) Bizottság által elismert, legalább 12 hónapja működő, egyes tanúsítási rendszereknek minden év április 30-ig az előző naptári évre kiterjedő, a működésükre vonatkozó éves jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz, amely jelentésben a csalás eseteit és a kapcsolódó korrekciós intézkedéseket is ismertetnie kell.

A Bizottság az első albekezdésben említett jelentéseket teljes terjedelmükben vagy – amennyiben a bizalmas üzleti adatok bizalmas jellegének megőrzése érdekében szükséges – összesített formában nyilvánosan elérhetővé teszi.

- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett jelentések szerkezetét, formátumát és technikai részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. fejezet

Záró rendelkezések

15. cikk

A melléletek módosítása

- (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően az I. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a mellékletet hozzáigazítsa az új és kialakulóban lévő tevékenységtípusokhoz, valamint a tudományos és technikai fejlődéshez.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően a II. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a II. mellékletet hozzáigazítsa a technikai fejlődéshez.

16. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 8., a 12. és a 15. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, ... [e rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/-től kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8., a 12. és a 15. cikkekben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (6) A 8., a 12. vagy a 15. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

17. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot az (EU) 2018/1999 rendelet 44. cikke (1) bekezdésének a) pontjával létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e cikkre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alkalmazandó.

18. cikk

Felülvizsgálat

- (1) E rendeletet rendszeresen minden szempontból felül kell vizsgálni, figyelembe véve:
- a) az uniós joggal kapcsolatos releváns fejleményeket, e rendeletnek az (EU) 2018/841, az (EU) 2018/842 és az (EU) 2021/1119 rendelettel, valamint a 2003/87/EK és az (EU) 2018/2001 irányelvvel való összhangját is beleértve;

- b) az Éghajlatváltozási Keretegyezménnyel és a Párizsi Megállapodással kapcsolatos releváns fejleményeket, az említett megállapodás 6. cikkének végrehajtásához kapcsolódó szabályokat és iránymutatásokat is beleértve;
 - c) a szén-dioxid-eltávolítás területével kapcsolatos technológiai és tudományos fejlődést, bevált gyakorlatokat és piaci fejleményeket;
 - d) az (EU) 2024/1735 rendelet III. fejezetében említett nemzetközi megállapodások meglététől függően a harmadik országokban történő tartós szén-dioxid-tárolás lehetőségét, aminek tekintetében a 2009/31/EK irányelvben meghatározottakkal egyenértékű feltételeket kell előírni a leválasztott szén-dioxid tartósan biztonságos és környezetvédelmi szempontból biztonságos geológiai tárolásának biztosítása érdekében;
 - e) az e rendelet alkalmazása nyomán megnövekedett biomaszafelhasználás környezeti hatását, ideértve a talajromlásra és az ökoszisztéma helyreállítására gyakorolt hatást is;
 - f) az Unió élelmezésbiztonságára és a földspekulációra gyakorolt hatást; valamint
 - g) a tanúsítási eljárás költségeit.
- (2) ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított három évvel, vagy 2028. december 31. – a korábbi időpontot kell figyelembe venni]-ig, majd ezt követően a Párizsi Megállapodás 14. cikke alapján elfogadott minden egyes globális értékelés eredményét követő 6 hónapon belül a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról.

- (3) A Bizottság 2026. július 31-ig az (EU) 2018/1999 rendelet és az annak alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok értelmében felülvizsgálja e rendeletnek az IPCC szerinti „Mezőgazdaság” forráskategória 3.A. alkategóriájából (Emésztőrendszeri fermentáció) és 3.B. alkategóriájából (Trágyakezelés) származó kibocsátáscsökkentésre való alkalmazását, szem előtt tartva az alternatív költségeket, a szabályozási keret alakulását, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás növekedéséhez vezető lehetséges negatív hatásokat, valamint az (EU) 2021/1119 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban javasolt, 2040-re vonatkozó uniós éghajlat-politikai célkitűzést, és jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére. Az említett jelentésnek többek között olyan kísérleti tanúsítási módszeren kell alapulnia, amelyet az emésztőrendszeri fermentációból és a trágyakezelésből származó mezőgazdasági kibocsátást csökkentő tevékenységekre dolgoztak ki.

A Bizottság adott esetben az említett jelentést kísérő jogalkotási javaslatot nyújt be annak érdekében, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységek hatályát kiterjessze az IPCC szerinti „Mezőgazdaság” forráskategória 3.A. alkategóriájából (Emésztőrendszeri fermentáció) és 3.B. alkategóriájából (Trágyakezelés) származó kibocsátáscsökkentésre, az (EU) 2018/1999 rendeletben meghatározottak szerint.

- (4) A Bizottság 2026. július 31-ig értékeli az e rendeletnek a Párizsi Megállapodás 6. cikkéhez és a bevált gyakorlatokhoz való hozzáigazításához szükséges további követelményeket, beleértve a megfelelő kiigazításokat, a fogadó fél általi engedélyezést és a módszertanokat. Az említett értékelésben a Bizottság felülvizsgálja a tanúsított egységeknek az Unió nemzetileg meghatározott hozzájárulásán és az Unió éghajlat-politikai célkitűzésein kívül keletkezett kibocsátások kompenzálására való felhasználását. Az említett értékelést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ..., ...

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

I. MELLÉKLET

A 8. cikkben említett tanúsítási módszertanok elemei

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok 8. cikk szerinti elfogadásakor a Bizottság a következő elemeket foglalja bele a tanúsítási módszertanokba, figyelembe véve az egyes tevékenységek sajátosságait:

- a) az érintett tevékenység típusa, valamint az érintett gyakorlatok és folyamatok leírása, beleértve a tevékenységi időszakot és a nyomonkövetési időszakot;
- b) a 4. cikk (1), (2) és (5) bekezdésének értelmében vett valamennyi szén-dioxid-elnyelő és üvegházhatásúgáz-kibocsátási forrás azonosítására vonatkozó szabályok;
- c) a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában, a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának i. és iii. alpontjában vagy a 4. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett alapérték kiszámítására vonatkozó szabályok;
- d) a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában vagy a 4. cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett teljes szén-dioxid-eltávolítás kiszámítására vonatkozó szabályok;
- e) a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett, talajból származó, a LULUCF szerinti kibocsátások kiszámítására vonatkozó szabályok;
- f) a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának iv. alpontjában említett, mezőgazdasági talajokból származó kibocsátások kiszámítására vonatkozó szabályok;
- g) a 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában, a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának v. alpontjában vagy a 4. cikk (5) bekezdésének c) pontjában említett, kapcsolódó ÜHG-kibocsátás kiszámítására vonatkozó szabályok;

- h) a 4. cikk (9) bekezdésében említett szabványosított alapérték aktualizálására vonatkozó, valamint a 4. cikk (11) bekezdésében említett tevékenység-specifikus alapérték aktualizálására vonatkozó szabályok;
- i) a tartós szén-dioxid-eltávolításnak, a karbonszállítás révén és a termékekben való szén-dioxid-tárolás révén történő átmeneti szén-dioxid-eltávolításnak és a talajból származó kibocsátás csökkentésének a számszerűsítésével kapcsolatos bizonytalanságoknak a 4. cikk (2) bekezdésében említett, konzervatív módon történő figyelembevételére vonatkozó szabályok;
- j) az 5. cikk (2) bekezdésében említett egyedi adicionalitási vizsgálatok elvégzésére vonatkozó szabályok;
- k) a nyomonkövetési szabályok, valamint a tárolt szén visszakerülésével kapcsolatos, a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, azonosított visszakerülési kockázatok mérséklésére vonatkozó szabályok;
- l) a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett megfelelő felelősségi mechanizmusokra vonatkozó szabályok, valamint a 6. cikk (4) bekezdésében említett szabályok, beleértve a vonatkozó felelősségi mechanizmus nem megfelelő működésének kockázatára vonatkozó szabályokat is;
- m) a 6. cikk (5) bekezdésében említett követelmény gyakorlati végrehajtására vonatkozó szabályok;
- n) a talajból származó kibocsátás csökkentésének a 6. cikk (6) bekezdésében említett nyomonkövetésére vonatkozó szabályok;
- o) a 7. cikk (3) bekezdésében említett fenntarthatósági minimumkövetelményekre vonatkozó szabályok;
- p) a 7. cikk (4) bekezdésében említett járulékos előnyök nyomonkövetésére és jelentésére vonatkozó szabályok.

II. MELLÉKLET

A 9. cikkben említett megfeleléségi tanúsítványban szereplő minimális információk

A megfeleléségi tanúsítványnak legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a tevékenység neve és típusa, beleértve a gyakorlatokat és a folyamatokat, valamint az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának a nevét és elérhetőségét;
- b) a tevékenység helyszíne, beleértve a tevékenység határainak földrajzilag pontosan meghatározott helyét, a tagállam tekintetében az 1:5000 méretarányra vonatkozó követelménynek megfelelően;
- c) a tevékenységi időszak tartama, beleértve a kezdő és a záró dátumot;
- d) a tanúsítási rendszer neve;
- e) a tanúsító szerv neve, címe és logója;
- f) a megfeleléségi tanúsítvány egyedi száma vagy kódja;
- g) a megfeleléségi tanúsítvány kiállításának helye és dátuma, valamint érvényességi ideje;
- h) hivatkozás a 8. cikkben említett alkalmazandó tanúsítási módszertanra;

- i) a tartós szén-dioxid-eltávolításból eredő, a 4. cikk (1) bekezdésében említett nettó haszon, az átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő, a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett nettó haszon, a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő, a 4. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett nettó haszon vagy az átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő, a 4. cikk (5) bekezdésében említett nettó haszon;
- j) a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában vagy a 4. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett alapérték szerinti szén-dioxid-eltávolítások; vagy a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának i. és iii. alpontjában említett alapérték szerinti, talajból származó kibocsátások;
- k) a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában vagy a 4. cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett teljes szén-dioxid-eltávolítások; vagy a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. és iv. alpontjában említett, talajból származó teljes kibocsátás;
- l) a 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában, a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának v. alpontjában és a 4. cikk (5) bekezdésének c) pontjában említett, közvetett és közvetlen kapcsolódó ÜHG-kibocsátás növekedése;
- m) gázok, források, szénelnyelők és készletek szerinti lebontás a j), k) és l) pontban említett információk tekintetében;
- n) a tevékenység nyomkövetési időszakának hossza;
- o) a felhasznált biomassa mennyisége és a 7. cikk (3) bekezdésében említett fenntarthatósági minimumkövetelményeknek e tekintetben való megfelelés igazolása;

- p) a 7. cikkben említett minden, a fenntarthatósággal kapcsolatos járulékos előny;
 - q) a karbondioxid-kibocsátás tekintetében a 7. cikk (2) bekezdésében említett járulékos előnyök;
 - r) bármely más nemzetközi vagy nemzeti tanúsításra való hivatkozás, beleértve a megfelelési tanúsítvány egyedi számát vagy kódját;
 - s) a felelősségi mechanizmus típusa, a tevékenység hozzájárulása a mechanizmushoz és a felelős természetes vagy jogi személy;
 - t) a tanúsított egységek mennyisége és érvényessége;
 - u) a szén-dioxid-eltávolítás számszerűsítésével és a talajból származó kibocsátás csökkentésének számszerűsítésével kapcsolatos bármely bizonytalanság a 4. cikk (12) bekezdésével összhangban.
-

III. MELLÉKLET

A 12. cikkben említett uniós nyilvántartásban és tanúsítási nyilvántartásokban
minimálisan szereplő információk

Az uniós nyilvántartásban és a tanúsítási nyilvántartásokban a következő minimális információknak
kell szerepelniük minden egyes tevékenység és minden egyes tanúsított egység vonatkozásában:

- a) a tevékenység neve és típusa, valamint az üzemeltetőnek vagy az üzemeltetők csoportjának a neve és elérhetősége;
- b) a tevékenység helyszíne, beleértve a tevékenység határainak földrajzilag pontosan meghatározott helyét, a tagállam tekintetében az 1:5000 méretarányra vonatkozó követelménynek megfelelően;
- c) a tevékenység időtartama, beleértve a kezdő és a záró dátumot;
- d) a tanúsítási rendszer neve, a Bizottságnak a tanúsítási rendszert elismerő, a 13. cikk szerinti határozata, a tanúsítási rendszer szabályai és eljárásai, a 11. cikkben említett kijelölt tanúsító szervek jegyzéke, valamint a tanúsítási rendszer 14. cikkben említett éves jelentései;
- e) hivatkozás a 8. cikkben említett alkalmazandó tanúsítási módszertanra;

- f) a tartós szén-dioxid-eltávolításból eredő, a 4. cikk (1) bekezdésében említett nettó haszon, az átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő, a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett nettó haszon, a talajból származó kibocsátás csökkentéséből eredő, a 4. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett nettó haszon vagy az átmeneti szén-dioxid-eltávolításból eredő, a 4. cikk (5) bekezdésében említett nettó haszon;
- g) a 7. cikkben említett minden, a fenntarthatósággal kapcsolatos járulékos előny;
- h) a tanúsítási státusz, beleértve a 9. cikkben említett megfelelőségi tanúsítványokat, valamint tanúsítási és újratanúsítási ellenőrzési jelentéseket; a tanúsított egységek mennyisége és státusza – például hogy azokat kibocsátják-e, visszavonják-e, azok lejártak-e, azokat törlik-e vagy tartalékhoz rendelik-e -, valamint a tanúsított egységek végfelhasználása és a tanúsító egységeket felhasználó szervezet megnevezése.
-